



Achaarya Vruksham

Monthly E Magazine of Srirangam Srimatha Andavan Asramam Covai



**Special Supplement on
ThirumangaiAzhwar**

2023

**With the blessings and grace of
HH Sri Varahamahadesikan**



Srimathey Varaha Mahadesikaya nama:

Contents

Sl.No.	Topic	Page No.
1	MANAM PUGUDHAL in KALIYAN'S PERIYA THIRUMOZHI	1
2	History of Sri Vaishnava Alwars - Thirumangai Alwar and Kumuthavalli Nachiyar	4
3	Thirumangai Alvar	7
4	Thirumangai Azhwar -2	11
5	thirumangai AzhwAr By sarathy ramanuja dasan	14
TAMIL SECTION		
7	கருத்தினில் கலந்த கலியன்	23
8	கலியன் கவியால் கலியும் நலியும்	26
9	கலியன் மடலெடுத்து புதிர் தீர்	31
10	திருப்பாணரும், திருமங்கை மன்னரும், ஸ்வாமி தேசிகனும் ~ புதிர்	32
11	நாலை எட்டு ஆக்கிய நாலுகவிப் பெருமாள்	34
12	வார்த்தைப்புதிர்	38
13	பாணன்புகழ் பாடுவோமே	39



1. MANAM PUGUDHAL in KALIYAN'S PERIYA THIRUMOZHI

By M.G.Vasudevan

INTRODUCTION:

It is said in Mahaa bhaaratham, there was a challenge thrown by the Bhagavaan Sree KrishNa to the 5 PaaNDavaas, [5+1+1 - in an exclusive assembly, the 7th being Dhroupathee,] to bind him by any means for a short duration. This was not accepted by Arjuna, the close and dear friend of KrishNa [the nara, of the 'nara naaraayaNa' pair]. The challenge was passed on to others like a. Dharma, b. Bheema, c. Nakula and d. Dhroupathee; and nobody accepted expressing their incapacity and / or inability. But the junior SahaadhEva accepted the challenge. He bound the bhagavaan by his devotion or 'bhakthi'. And KrishNa accepted 'he was bound and thus defeated by SahaadhEva'. Perhaps this may or may not feature in the text books of Mahaa bhaaratham. And I cannot vouch / claim any authenticity for the truth in the context and / or the content of this story.

AZHVAAR KALIAN: But this story conveys a strong message that Bhagavaan can be easily bound by a serious bhaktha. For HE is a 'bhaktha dhaasan'. That is the base for this small article on Thirumanagai Aazhvaar's version of the devotee's bhakthi. And the bhaktha Aazhvaar forcefully says "I am not going to let you go, after you have entered unto me". That means aazhvaar has bound him in his mind or heart; and will not let HIM go out of his mind - pugundhaayaip pOgalOTTEen – 3-5-6.

If this pOgalOTTEen is said only once, we can take that as 'bhakthiyin mEleeTTaal nErndha pithaRRal' – a rant born out of intoxication of his 'bhakthi rasam' or bliss or 'aanandham'. But it is repeated again in 3-5-7. Twice means affirmation.

In 3-5-8 Aazhvaar asks bhagavaan – "in spite of me refusing permission as in 3-5-6 and 3-5-7 for you, to leave me, and after me saying so much, then also if you leave, is it proper for you, oh! Dear - "ingu ennul pugundhaai inip pOyinaal araiyO? 3-5-8" [araiyO means proper]

HOW IT IS POSSIBLE? How Aazhvaar could do this to Bhagavaan - is the next question that arises? Perhaps the answer lies in Aazhvaar's very first paasuram –

"vaaDi, vaaDi, varundhi, uNarvu enum perum padham therindhu,
naaDi naaDi, naan kaNDu koNDEn, naaraayaNa naamam" 1-1-1.

Through that naamam's power and capability, "chikkenat thiruvaruL peRREn" 1-1-5, "I got HIS grace all of a sudden, or in a flash. 'HE graced me and I got it'. Perhaps this is the great Sree VaishNava principle and gets reflected in a grand manner. The principle is - Even though the devotee puts in efforts, the fruit giver must also pour HIS 'aruL'- 'aruL soRindhu' – that 'phalan' accorder is bhagavaan – HE must will. And that is what 'chikkenat thiruvaruL peRREn'. As a result – now what I do is "naLLiruL aLavum, pagalum azhaippan" 1-1-5 – says aazhvaar.

Result is Bhagavaan or the lord came down, took a seat in the mind of the devotee Aazhvaar.

REFERENCE: In the 'thiruvaali dhivya dhEsam padhigam' or the 'third patthu 5th padhigam' [3-5 - Thiruvaali ammaanai paaDum padhigam] – see aazhvaar's claim-

"vandhu unadhu aDiyEn manam pugundhaai, pugundhu adhan pin, vaNangum en
chindhanaikku iniyaai, thiruvE, en aaruyirE!" – 1188th paasuram of 2nd thousand or 3-5-1

ANOTHER DEVOTEE: Another devotee Sree OotthukkaaDu VenkaTa Subbu Iyer, [or simply OVS] the staunch 'KrishNa bhaktha' of recent times claims same. OVS is of recent origin – not of aazhvaar's times - [hey, what if, if it is NaaraayaNa or KrishNa or Raama - all are 'person-wise one and same'; and the name or naama alone is different. OVS says

'eppaDitthaan en uLLam pugundhu ennai aDimai koNDeerO swaamy?'

in his krithi in Raagam 'neelaambari'. Aazhvaar was the predecessor to OVS to claim same – that 'vandhu unadhu aDiyEn manam pugundhaai'.

OVS krithi's Pallavi --

eppaDitthaan en uLLam pugunthu ennai aDimai koNDeerO swaamy?
isai tharu kuzhalODum kuNDalam oLira, ivai tharu suvaiyinil vaNDinamuraLa, [eppaditthaan]

Meaning: Oh! My swaamy! How you entered my mind (heart) and made me as your slave. With that 'flute' giving out music and the ear-rings dangling and throwing bright light, the bees whizzing and swirling in that taste of such music - how you ...?

POINT 1: In both references

- First this 'manam or uLLam pugudhal' is common;
- Next is this 'aDimai kollal'.

Only difference in aDiyEn can be the form of putting it in words -

- for aazhvaar it is in affirmative form as 'unadhaDiyEn' - I am already your dhaasan,
- for OVS it is interrogative form – question – eppaDi aDimai koNDeer

Fact is - both have already become dhaasars.

NEXT IS STAYING: After this 'pugudhal' or 'coming in' HE did what?

The answer from Aazhvaar is

'adiyEn manatthu irundhaai' – 3-5-2 -- HE stayed there [and I was happy].

When HE stayed what happened? Answer is given by OVS in his **CharaNam 1:**

iniyuru ulagam unaitthavira, enakkoru sugam ilai, enat thanthavaa
thaniyuru muDimEl iLa mayilaanathu tharu thOgai aNiyat thandhavaa --[eppaditthaan]

Meaning: You gave **all** to me, such that I have no other want in the world, except you; I need to have no other comfort than your grace [or proximity]. The young peacock gave you those colour full feathers which you adorn uniquely on your head, these you give me also? Oh, KrishNa - how you entered ...?

FACILITATION FOR LIFE: Aazhvaar says, "I realised your action of having entered and stayed in my mind is for the facilitation during this life of mine" -

"nennal pOi varum enRu, enRu eNNiyiraamai en manatthE pugundhadhu
immaikku enRu irundhEn 3-5-3 [inmaikku is another paatam for this immai]

meanings: nennal – nERRU – yesterday,

pOi varum enRu – HE will come again –

varum enRu – another interpretation - having gone when he will come -enRu- when

enRu eNNiyiraamal – so I thought not

immaikku – for the present times [immai -ippiRavi, maRumai – life in swargam]

"when you entered, I thought yesterday you might have left after staying for some time; and thinking he will come again' – and another thought crossed when HE will come again - that way I did not think - but your stay, herein, in my mind, **it is for this lifetime of mine.**

MARAVAAMAI: Next what HE did all grandeur at its best, "nin mannu sEvaDikke maRavaamai vaitthaai" – 3-5-4. This 'maRavaamai – that inborn quality of 'forgetting what happened previously' by the mind is totally removed from my mind. This means 'that pugundhavan is staying here; and you made me NOT to forget that. The thought he stays in me leads to constant bliss – which otherwise would be a jerk and a flash.

That maRavaamai led me to do what is required of a bhaktha –

gandha maamalar eTTum iTTu nin kaamar **sEvaDi kai thozhudhu ezhum pundhi** 3-5-6

neeDu pal malar maalai yiTTu nin iNaiyaDi thozhudhu Etthum

en manam vaaDa nee ninaiyEl – 3-5-5

Place different flowers [eight flowers as in 3-5-6] at your feet, do sthuthi of you, and what you have to continuously give is that steady mind – bhuddhi in Sanskrit – pundhi -in Tamil here; please do not allow

my mind to go astray and as a result – en manam vaaDum – you should NOT allow that to happen - vaaDaa neeninaiyEl – YOU should not think of making me suffer.

NO GOING OUT: Now I DO this – after having entered in my mind I will not permit you to go-
yen manatthE pugundhaayaip pOgalotTEn – 3-5-6

unnaDiyE manam pugundha appulava, puNNiyanE, pugundhaayaip pOgalotTEn – 3-5-7
“ingu ennuL pugundhaai inip pOyinaal araiyO?” 3-5-8

Still forcefully if you go is it proper for you? Dear Bhakthaas, please lock him in your manacchiRai, which is an ocean and not let him go. Mind – is it an ocean -really- Yes. I, this dhaasan is not saying so but - Periyaazhvaar – he says in mind is an ocean -

panik kadalil paLLik kOLaip pazhaga viTTu –ODi vandhu en
manak kaDalil vaazha valla maaya maNaaLa, nambee
thanik kaDale, thanicchuDarE, thani ulagE, enRenRu
unakkiDamaai irukka ennai unakku uritthaakinaiyE - 5-4-9
– periyaazhvaar

Oh, you made my manam – mind, so big that periyaazhvaar calls the mind as ‘mind ocean’ or ‘manak kaDal’. Even when you have your own milk ocean – that paaRkaDal as your home –but you left that and made my mind as your home. A very big thanks to you, oh, my lord, my KrishNa. You owned me as your ‘aDimai’- saraNaagathan –prapannan – a total servant to you - unakku uritthaaga ennai aakkinai –made me your own [product or thing].

Dear all enjoy every bit of 2 aazhvaars and OVS lines.



2. History of Sri Vaishnava Alvars - Thirumangai Alwar and Kumuthavalli Nachiyar

Once upon a time, twelve alvars were born with the features of Lord Vishnu and spread the Bhakti marga (way) to the people on the earth by the hymns of Nalayira Divya Prapandham. In this blog, we are going to see about One of such Alvars called Thirumangai Alwar and his wife Kumuthavalli Nachiyar.

Thirumangai Alwar Thaniyan and Meaning:

Kalayami kalidhvamsam kavim loka dhivak aram Yasya gobi: prakas abir avidhyam nihatham thama:

I meditate on thirumangai AzhwAr who is named kalikanRi, who is a radiant sun among poets and through whose radiant words the ignorance in the mind was dispelled completely

Birth and Growth of Thirumangai Alwar:



A Long ago, In the Chola dynasty Thirumangai Alwar was born with the feature of Bow of Lord Vishnu in the village called Thirukkuraiyalur near Sirkazhi. Thirumangai Alwar was born in the month and star of Karthigai - Karthigai in the Kalar caste and was named by his parents as Neelan though his skin tone was black. Thirumangai Alwar had all the skills and tactics related to war and shined as a great warrior of the Chola dynasty. So the king appointed Thirumangai Alwar as commander-in-chief for the troops of the Chola dynasty.

Thirumangai Alwar has four friends named NeerMel Nadppan, Niall Udhunguvan, Thaal Oodhuvaan, Thoola Vazhakkan respectively and he had a horse called Aadalma and an elephant called Amari Kadamaa Kalai Yaanai. By seeing the greatness of Thirumangai Alwar, the Chola king named him Kailyan and made Thirumangai Alwar the King of a small place called Thirumangai and become Kurunila Mannan.

Thirumangai Alwar's Marriage with Kumuthavalli Nachiyar:

After some days, Thirumangai Alwar had met Kumuthavalli Nachiyar at Annan Perumal Kovil in Thiruvellakulam near Thirunagari. Thirumangai Alwar wants to marry Kumuthavalli Nachiyar and enquired about her to his friends and asked her father to marry her to him. Kumuthavalli Nachiyar's father replied the marriage decision should be taken by the daughter. Kumuthavalli

Nachiyar said two conditions to Thirumangai Alwar to marry her. Thirumangai Alwar also promised Kumuthavalli Nachiyar to complete the conditions and the first condition is to get Panchasamskaram from an Acharya. Due to the bravery of Thirumangai Alwar, many Acharyas were refused to give Panchasamskaram, So he requested Sri Srinivasa Perumal of Thirunaraiyur Divyadesam and Peumal also gave him Panchasamskaram.



And the second condition is to serve food and do hospitality to 1008 Srivaishnavas continuously for a year, Thirumangai Alwar is also started to do this, but this is not an easy task for him, Thirumangai Alwar slowly drained the wealth from the treasury of his Kingdom but continued his service work. For many months Thirumangai Alwar didn't pay the tax to the Chola dynasty, So the news somehow went to the ears of the Chola King.

King become so angry and ordered his troops to arrest Thirumangai Alwar but he won the war, King he himself came to the battlefield and had the war with Thirumangai Alwar didn't come to an end, so The Chola King tricked Thirumangai Alwar and put him into Prison. On the same night, The Varadharaja Perumal of Kanchipuram came into the dreams of Thirumangai Alwar and Said him to come to Kanchipuram to settle the tax. Thirumangai Alwar informed Minister about his dream and they arrived at Kanchipuram immediately but they didn't find any money or gold and Thirumangai Alwar became worried and slept and again the Varadharaja Perumal came into the dreams of Thirumangai Alwar and said that the wealth is available in the bank of Vegavathi River, So Thirumangai Alwar also arrived at the bank of Vegavathi River and found the excess of wealth such as Gold, Silver coins, Thirumangai Alwar settled the tax of the Chola King and with the remaining wealth he continued his dhadhiyaradhana service to Sri Vaishnavas.

Thirumangai Alwar got the dharishnam of the Perumal:



After a few days, again the wealth is started to drain the treasury so Thirumangai Alwar decided to loot with friends from rich peoples to continue the dhadhiyaradhana service to Sri Vaishnavas. At once Thirumangai Alwar received information about the newly married couple coming through the forest with their family with large golden ornaments, after hearing this Thirumangai Alwar arrived at the place of married couples in the forest with his friends and intimated them to remove their golden ornaments, they removed it, but the bride didn't remove his ring on the leg, So Thirumangai Alwar tried to remove the leg ring using his teeth and mouth but he can't remove it.

So Thirumangai Alwar left his leg ring and tried to move with the ornaments bag but he can't lift it from the ground, Thirumangai Alwar become astonished and asked the bride that you made some magic so only I can't lift it, so say the magic to me and I will leave you alive. The bride thought Thiru Mantra Upadesam to Thirumangai Alwar, the married couple is none other than Vayalali Manavala Perumal and Lakshmi thayar of Thirumankollai Divyadesam. At last, finally, Perumal and Thayar corrected and advised the good path to Thirumangai Alwar and he also surrendered his soul to Lord Vishnu.

Works of Thirumangai Alwar:

Thirumangai Alwar has composed the hymns on 95 divyadesa Vaishnava Perumal temples which scared throughout India, Thirumangai Alwar travelled on his Aadalma Horse to temples.

Thirumangai Alwar has built one of the walls of Srirangam Sri Renganathaswamy Temple and composed poems on Lord Sri Ranganathan. Thirumangai Alwar has composed 6 Tamil poets of Nalayira Divya Prapandham called Periya Thirumozhi, ThiruvelukKootraikkai, ThirukKurunthandagam, ThiruNedunthandagam, Siriya Thirumadal and Periya Thirumadal and did many dhadhiyaradhana services to Sri Vaishnavas.



Vazhith Thirunaamam of Thirumangai Alwar:

**Kalandha thirukkarththigaiyil karththigai vandhon vazhiye
Kasiniyil kuraiyalurk kavalon vazhiye
Nalam thigazh Ayiraththe npaththu naluraitthan vazhiye
Nalaindhum araindhum namakkuraiththan vazhiye
Ilangezhukurrirukkai Irumadal Indhan vazhiye
ImmunRil irunurripupathth ezhIndhan vAzhiye
Valam thigazhum kumudhavalli manavalan vazhiye
Vatkaliyan parakalan mangaiyar kon vazhiye**

3. Thirumangai Alvar

(<http://thehistoryofsivaishnavam.weebly.com/thirumangai-alvar.html>)



Period: 8th C. AD

Place: Thirukurayalur ::

Month: Kaarthigai

Star (Natshatram): Krithikai (Kritthikaa)

Day : Thursday

Father : allinatutaiyar :: Mother : vallittiru

Other Names : Neelar, Naarkavipperumal, Kaalan, Parakaalan, Thirumangai Mannan

His works : Periya Thirumozhi, Thirukkurunthandagam, Thirunedunthandagam, Thiruvezhukootirukkai, Siriya Thrumadal, Periya Thirumadal,

Songs : 1137

Hamsam : Thirumals carnkam (bow and arrow)

Chozha Empire, which is famous for its beauty, in wealth and has multiple small empires (small villages). In that Chozha Empire, a small town by named Thiruvaali Nadu is found. This place is also named as "Thiruvaa Thirunagari". Lots of lakes, small flowers surrounded partks, which can attract the attention of people who sees the villages are found.

In that, there was a small village by named "ThirukKuraiyaloor" is found where all Vishnu bhaktas lived and explained the speciality of Sriman Narayanan are found. Aalinaadaar who was the senai Thalaivar (Chief of t army) for Chozha Empire and had a wife by named "Vallitthiru". They both led their life very peacefully and had much bhakti towards Sriman Narayanan.

Due to their bhakti and the good life led by the couples, in Nala Varusham (year), Kaarthikai month, in Pournami Thursday - kaarthikai Natshatram (8th century) a child was born to them which is said to be the Hamsam of one of the panja Aayudham, the bow which is called as "The Saarangham". He was named as "Neelan".

From the childhood, Neelar was taught with proper education and some sanskrit languages too. Since, he was born in the generation of brave persons, he learnt the art of fighting learnt to use sword, bow and arrow. He also had the capability of leading the four different forces, the elephant, the horse, the chariot and the men forces. On hearing about the capability of both the intelligence in knowledge and the braveness, the Chozha king, (the Thirumangai Naadu) gave him the position as his head of the forces.

At that time, a great poet by the crowned name "Naarkavip perumal" lived. Since, he being a great poet defeated all the others with his poems and at that he heard about Neelan. (Thirumangai mannan). He wanted to test his intelligence, because of this, he asked Neelar to make victory over him. But at the same, Neelar was also equally qualified poet who can fight with the poet through various poems and finally the poet accepted his defeat and from then, Neelar was crowned with the name "Naarkavipperumal" by the Chozha king.

Neelar also fought and led the forces on behalf of Chozha Empire and defeated them. For his braveness, the Chozha king made him as the king of Aali Nadu, having its capital as "Thirumangai". His fighting nature made all of the enemy kings to think him as "Kaalana" (time which takes all of our lives) and because of this, Neelar was also given the name "Parakaalan". Para kaalan means a person who cannot be reached by anyone and a person who is away from the Kaalan (the time). In spite of having the name as "Neelar", he was known to the entire Chozha Naadu, when he became the king of Thirumangai. As a result of this, he was popularly called with the name "Thirumangai Mannan".

In that time, in Deva lokam, a deva kani by named "Sumangali" lived and she is the head of the deva mangais. Once, she wanted to visit the bhoolokam. So, Sumangali along with other deva kanniyars came down to the bhoolokam and first visited to Himalayan Mountain. At that time, Kapila munivar was explaining about the beauty and greatness of Sriman Narayanan. Lots of Munivars and people were found around Kapil Munivar. One among the munis, is found ugly and his face and body is found to be damaged. On seeing him along the deva kanniyars and also Sumangalai commented on him and laughed at him. On seeing the bad character of all the kanniyars and specifically of Sumangali, Kapila munivar got angry on them and gave sumangali a sabham as to born as a normal human and to become the wife to a normal human in the earth.

On hearing this, the deva loka Kanniyar's head, sumangali was worried and realised her mistake. She asked Kapila muni to get back the sabham.

But on seeing sumangali, as she realised her mistake, Kapila muni told her an alternate way since the given sabham cannot be taken back. Kapila muni explained that the Sabham given to her was due to the fate that's written and she will be got married to a great warrior and an intelligent person, who is said to be the Hamsan of Sriman Narayanan's bow, the Saarngham and he will be king of Thirumangai which is found in Chozha Empire. He also added that his (Thirumangai mannan's) mind is concentrated fully on war and fight and it has to be turned towards her and his mind should be diverted towards the bhakti of Sriman Narayanan. It is done like that, she will be led to the Vinnulagam, finally. On hearing this, Sumangali was so happy.

After this, Sumangali along with other kanniyar went to Thirunaangoor and were attracted by a pond covered with Alli flowers. Much attracted by the beauty of the flowers, they all got down into the pond and took bath in that. After realising the time, all the other deva Kanniyars left Sumangali. After for a while, Sumangali searched for her friends and thought the actions that are happening are happening according to her fate and finally she changed into a newborn baby and was found near the alli flowers in the pond.

In that place, an excellent doctor was found, who doesn't have a child. Accidentaly, he came along the pond and was happy to find a new born child in the pond. He thought that the God has gifted him with this child and took her to his house. His wife was also happy to see the child and named her as "Kumudha valli" and they took care of her very much.

Years past away and one fine day, his father said that Kumudhavalli has attained the age for marriage and asked her about the wish. At that time, she explained her birth secret and explained him that she will be getting married to the Thirumangai Mannan. That's her fate and he will approach her in getting married.

As the day passed, Thirumangai Mannan heard about the beauty of Kumudhavalli and thought of meeting her and getting married to her. Soon, he went along with his soldiers to Thirunaagoor on his horse, "Aadan Maa". He sent a message to the Vaithiyan (doctor), father of Kumudhavalli that Thirumangai mannan had come to meet him regarding his daughter's wedding towards him.

Kumudhavalli appeared before thirumangai mannan and both of them were attracted towards each other. Kumudhavalli put a condition that if he dedicates his life towards the Emperumaan and he should dedicate himself for doing the service to the bhaktaas of Sri Vishnu, she can marry him. For this conditions and will according to that. Thirumangai mannan changed himself from the king's character to an ordinary devotee of Sriman Narayanan and smeared Thiruman, Thirunaraiyoor in front of Thriu Naraiyoor Nambi and went towards the Vaithiyar's house.

Kumudhavalli also added another wish (fasting) that she has and it is that she has to serve food for 100 bhagavadas (bhaktas) of Sri Vishnu and their feet should be cleaned by water. And that water has to be taken and split over her head. If he agrees for his also, she has no objection of getting married to him. For this condition also, he agreed and consulted proper prohibits and fixed a date for their marriage. At last, on a very good day, they both got married.

From then, Thirumangai Mannan as given the words that he will dedicate the food for 1008 bhaghavadas daily. As days passed, since he spent lots of money for the food, his wealth started to decrease. As a result of this he could not pay the Kappam (money that has to be paid by the small kings to the king of the Empire).

The Chozha king got angry on him and sent some of his soldiers to ask for it. But, since Parakaalan (Thirumangai mannan) spent lots of money for the Vishnu bhaktaas, he could pay the money to the Chozha Empire. But, at last, the chozha king sent a huge troop towards parakaalan for making a war. But, since he was a very brave man and had enough soldiers, he could not be defeated. But, the king questioned him that inspite of making lot of good thing and making him as a king, the return action performed by him seems to make his mind sorry and he don't want this to happen again. And finally, he warned parakaalan if he fails to pay it, he will be promised.

Finally, he thought that he can steal money and products from others and can spend that for satisfying the Vishnu Bhaktas. Sriman Narayanan Emperumaan was very much worried of his diversion of the mind and thought of changing it. As a result of it, Sriman Narayanan along with Nammpiratti, sri Lakshmi in wedding kolam went through the forest, where Thirumangai mannan stopped all the persons who are found wealthy and grabbed their ornaments and Money. Likewise, Sriman Vishnu and Sri Lakshmi who were in the form newly married couples were stopped by Thirumangai mannan and his soldiers. Thirumangai Mannan ordered all of them to give their ornaments and money they have with them.

Hearing this, all the persons and also the Maappillai (Sri Vishnu) and Manamagal (Sri Lakshmi) gave their ornaments. Thirumangai mannan checked whether all of their ornaments are removed but found a Kanaiyaazhi (an ornament are that is weared on the legs) on the right hand of the Maappillai. Parakaalan asked that should be also removed for which the Maappillai said that he could not remove that and he can try if he can do that. Neelan tried to remove that but he could not do that and finally tried to remove it through his teeth, but also he could not do that. He questioned himself that he might be also a brave and strong person like him and from then, he was named with the name "Kaliyan". Since, Kaliyan has a relationship with the thiruvadi of Sriman Narayanan, this action is performed and to explain this to the world only.

Since he could not remove the Kanaiyaazhi from his legs, he left that and ordered his main soldier "Thoalavazhakkan" to tie - up all the ornaments and money and get them up. But, he could not lift that sack full of various precious products. Then, Thirumangai mannan tried and he too failed.

He got angry of the Maapillai and said that he might have made some Mantram, so that they could not lift the Sriman Narayanan, who has come in the Maappillai kolam asked Kaliyan to come close to him, so that he can explain the Mantram. The perumal explained the Ashtaakshara Mantram, the light words on his right eyes and thanked the perumal. From then, Thirumangai Mannan is popularly named as "Thirumangai alwar". He finally identified that the maappillai and the Manamagan are none other than the Emperumaan and Sri Lakshmi piratti and enjoyed the meaning of the Mantram.

His eyes were flooded in tears and his hands were raised above his head and started to praise the perumal as

*"Kulam Tharum Selvam Thandhidum
Adiyar Paduthuyar Aayinavellaam
Nilandharam Seyyum Neel Visumbarulum
Arulodu Perinilam Alikkum
Valam tharum mattrum thandhidum Petra
Thaayinum Aayina Seyyum
Nalam Tharum Sollai Naan
Kandukondaen Narayana Ennum Naamam"*

meaning :-

It gives you status, wealth, eliminates sorrow by demolishing them to the ground. It bestows you with length of heaven along with lots of land. It blesses you with strength and all sorts of good things. It does more than what a mother would do to a child. And I found that all good bestowing name, Narayana. Here land means not only the materialistic property land, but grounds on which the person is recognised.

And praised about Sriman Narayanan with 10 Paasurams. Finally, on hearing the paasurams, the perumal gave his seva as found along with Sri Lakshmi and on the Garuda and said him to praise about him in all the various sthalams and disappeared.

From then, he visited almost to all the 108 Divyadesams and praised and sung various paasurams on him. He wrote 6 prabhandham (ie) Periya Thirumozhi, Thirukkurunthandagam, Thirunedunthandagam, Thiruvezhukootirukkai, Siriya Thrumadal, Periya Thirumadal, which includes total of 1137 paasurams.

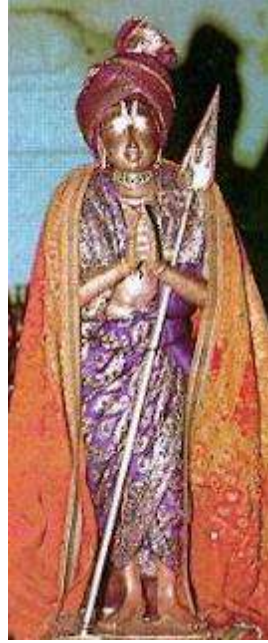
He also helped in raising the Madhil Suvar (big walls around the temple) of Sri Ranganatha temple. He brought the Nammalwar statue (lympon silai - Statue made up of 5 different kinds of precious ornaments like Gold, Diamonds, etc.) from Azhwar Thirunagari to SriRanganatha in Maargazhi Month and a 10 day festival is done and after that he is returned back to Azhwar Thirunagari.

After Thirumangai Alwar's time the paasurams of other Alwars is done the paarayanam (sung and explained as pagal patthu and Raa patthu utsavam.)

As already told, the greatness of Thirumangai Azhwar was his simplicity and the attitude to accept his mistakes at their face value, and most of all his endurance and the devotion to Lord Vishnu and his incarnations. His poetic eloquence has bestowed us great songs that have to be remembered for days to come and indeed sung in all the Bramhotsavam's celebrated in Tirupathi and various other Dhivyadesams. One such eloquence is the Thiruvelukootarikkai covered in the earlier post about Chithira Thar in the Saarangapani temple of Kumbakonam. Thirumangai Azhwar stands as an example of how a devotion to their God should be, whatever religion be it. Like this, an ordinary person who became a king and turned finally into alwar is best explained through the various aspects in the life of Thirumangai Alwar. Knowing the greatness of Thirumangai Alwar, we can praise him and worship him.

4.Thirumangai Azhwar -2

(<https://narada-therealmofreligion.blogspot.com/2013/05/thirumangai-azhwar.html>)



Having experienced the twin-kshEtrams, **tiruvAli-tirunagari** in the previous article it is time for us to understand the life and exploits of this AzhwAr who was the only one among the 12 AzhwArs to receive a personal benediction from the lord in order to initiate the erstwhile feudal king/warrior/robber baron into a staunch devotee and saint. ThirumangaiyAzhwAr was born in a place called KuRaiyalUr (குறையலூர்) which is 3 km from tirunagari in what was called AlinADu in sOzha kingdom. His given name at birth was nIlan (நீலன்). He was born in the month of KArthikai under the krittikA star. His father (AlinADAr) was a local military commander serving the SOzha Empire. nIlan grew up learning the martial arts such as archery and sword fighting and learnt Thamizh and Sanskrit. When his father grew old, the king appointed nIlan as successor to his father as a general besides bestowing the title of king for the territory called tiurmangai after nIlan conquered enemy territories for the sOzha king. Thus the name tirumangai mannan (திருமங்கை மன்னன்) got affiliated with him. Thereafter he sought sensual pleasures and lived a very mundane life until he met a damsel in a nearby village.

Encounter with Kumudavalli: It is time to travel back in time when a group of celestial nymphs came down to earth and visited a hermitage. Upon sighting a rather unsightly sage, one of the nymphs named **Sumangali** uttered some insult at him. The sage (Kapila) cursed her to be born on earth and be a mortal. Accordingly she was born in the region of AlinADu in a lily pond. A local medicine man found her and raised her as his own daughter. He named her Kumudavalli. She grew up to be a beautiful maiden and her fame spread around. Thirumangai mannan heard about her beauty, saw her, fell in love with her and wanted to marry her. Kumudavalli agreed to marry him upon fulfilling two conditions. The first was he should become a true Vaishnavaita, and the second was that he should feed 1000 vaishnavaites every

day for a year. nllan agreed and accordingly went to a place called **tirunaRaiyur**, prayed to the lord there and got ordained by the lord himself as the guru with the conch/discus insignia inscribed on his upper arms (the *pancha samskara* ritual). Later, in gratitude, he sang 110 pAsurams (the most by any AzhwAr on a single divya dEsam) on the lord of this shrine addressing him as tirunaRaiyUr nambi (திருநறையூர் நம்பி). He then married Kumudavalli and started fulfilling the second condition, namely feeding 1000 vaishnavaites everyday.

Royal trouble: Thus he became a true devotee and enjoyed the feeding of the vaishnavaites. In due course his treasury got depleted and he defaulted in sending dues owed to the sOzha king. The king sent some of his warriors demanding payment. **nllan** did not have the money but fought with the warriors and defeated them. The king himself came with a further battalion and fought with nllan. nllan still could not be defeated but at the end nllan surrendered his sword to the king in view of his allegiance to him. The king imprisoned him in the perumAL temple till the tax was paid. nllan prayed to the lord to absolve him of his indebtedness to the king. The lord told him in a dream that he should go to KAnchipuram and find a hidden treasure by the riverbank. The king permitted him to go there with a few of his soldiers. Per the dictate of the lord nllan found the treasure and paid the dues to the king. He was then back to doing his charity work.

Rendezvous with the Lord: Soon money ran out. nllan started indulging in robbing the rich (*a la* ancient day Robin Hood) to feed the devotees. It was time, the lord decided, to bring all this adventure to a conclusion. He and his consort came down to earth as newlyweds and with a huge procession came through the region called vEdarAjjapuram in AlinADu. nllan got word of a wealthy marriage party and with his ministers in tow confronted the groom and threatened to kill them if all the jewels were not given to him. The lord agreed and got all the jewels bundled up. However, nllan could not lift the bundle. He thought the bridegroom cast a spell on the bundle and asked him to undo the trick so that he could lift and carry the bundle away. Thereupon the bridegroom called him closer, revealed himself to the robber and preached the **ashTAKsharam** (Om namO nArAyaNa--- ஓம் நமோ நாராயண) in his ear. That started an instantaneous and total transformation of the hunter/warrior/robber baron into a devotee of the lord and a saint revered by all vaishnavaites.

Sainthood: Since then nllan (also known as **Kaliyan**) embarked on a vast pilgrimage, visited 84 kshEtrams and sang the lord's praise in 1253 pAsurams on shrines like Badrinath all the way north to tirukkuRunguDi in the south. He is also known to have built the ramparts of the third enclosure in Srirangam by stealing and melting the golden Buddha statue from nAgappaTTinam monastery. Thus Kaliyan became tirumangaiyAzhwAr. He is the second most prolific author of pAsurams, ranked next only to nammAzhwAr (1296 verses). His works are compiled into 6 prabhandams which are recognized as six limbs of the four Thamizh vEdAs of nammAzhwAr, by later devotees. They are: 1. periya tirumozhi (பெரிய திருமொழி), 2. siRiya tirumaDal (சிறிய திருமடல்), 3. Periya tirumaDal (பெரிய திருமடல்) 4. Tiru kuRuntANDagam (திரு குறுந்தாண்டகம்), 5. Tiru neDuntANDagam (திரு நெடுந்தாண்டகம்), and 6. Tiruvezhuk kURRirukkai (திருவெழுக்கூற்றிருக்கை). He is considered the incarnation of the lord's bow (sArngam)

The very first verse he sang after getting the ashTAKsharam preached to him by the lord was the following verse (periya tirumozhi 1.1.1)

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால் பெருந்துயர் இடும்பையில் பிறந்து,
கூடினேன் கூடி இளையவர் தம்மோடு அவர்தரும் கலவியே கருதி,
ஓடினேன் ஓடி உய்வதோர் பொருளால் உணர்வெனும் பெரும்பதந்தெரிந்து,
நாடினேன் நாடி நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணா என்னும் நாமம்.

Periya tirumozhi 1.1.1

**vADinEn vADi varundhinEn manatthAI perun thuyariDum iDumbaiyil piRandu
kooDinEn kooDi iLaiyavar thammODu avar tharum kalaviyE karudhi**

ODinEn ODi uyvadhOr poruLAI uNarvenum perumpadhan therindhu nADinEn nADi nAn kaNDukoNDen nArAyaNA vennum nAmam.

Meaning: Having been born into this body, a receptacle of immense sorrow, and pining and crying, I am overwhelmed with self-pity. I sought carnal pleasures afforded by young beautiful dames. Then I searched all around and ultimately realized there is a greater goal that will yield eternal happiness. I have now found that state in the delectable name of NARAYANA.

Thirumangai AzhwAr is known by several other names in his pre-sainthood days which he mentions in one of the pAsurams. In pAsuram #1187 he affixes his signature mentioning all his 8 titles which are: **AlinADan , aruLmAri , araTTamukki , aDaiyAr sIyam , kongumalark kuzhaliyar vEL , mangai vEndan , parakAlan , and kaliyan.**

It is believed that in a debate arranged by the disciples of the saint Sambhandar, tirumangai AzhwAr composed 10 verses, *extempore*, on the lord at kAzhic cIrAma viNNagaram and thereby earned the title “nAlu kavip perumAL” from the shaivaite saint and also got presented with the spear that Sambhandar carried with him. In many divya dEsams the AzhwAr idol is seen riding a horse with the spear in his hand. He is the only AzhwAr (among the 12) whose wife is given equal recognition in the idol form. He is reported to have lived in the 7th century CE, but the date is subject to some uncertainty.

Thirumangai AzhwAr Thiruvarasu in tirukkuRunguDi is the place where Thirumangai AzhwAr attained salvation (mOksham) after rendering service to various divya dEsams. The small temple is located in the middle of dense fields. Unlike in other temples where the AzhwAr is seen with sword or other weapons, here he is seen *sans* any weapon and with folded hands shelving all material possessions. ThirukuRunguDi is situated 47 km from Tirunelveli past NAngunEri. VaLLiyUr is the nearest railway station.

Special Recognition: Thirumangai AzhwAr holds a special status so as to warrant a special festival in his honor. It is called “*tirumangai mangaLAsAsana utsavam*” held every year in the Thamizh month of *tai* (Jan-Feb) the day after the new moon day in tirunAngUr. The famous *GaruDa sEvai* is celebrated with 11 deities brought on GaruDa mounts from the 11 tirunAngUr divya dEsams to the shrine of maNimADak kOvil. The idols of tirumangai AzhwAr and Kumudavalli are brought on *hamsa* mount. His pAsurams dedicated to each of the 11 temples are recited. Then maNavALa mAmunigaL does the mangaLAsAsanam to tirumangai AzhwAr. The festival lasts 3 days.



5. thirumangai AzhwAr-3

By sarathy ramanuja dasan



thirunakshathram: kArthigai, kArthigai

avathAra sthalam: thirukkuraiyalUr

AchAryan: [vishwaksEnar](#), thirunaRaiyUr nambi, thriukkaNNapuram sauri perumAL

Sishyas: His brother-in-law iLayAzhwAr, parakAla sishyar, nIrmEl nadappAn, thALUthuvAn, thOrA vazhakkan, nizhalil maRaivAn, uyarath thonguvAn,

Works: periya thirumozhi, thirukkuRunthANDagam, thiruvezhukkURRirukkai, siriya thirumadal, periya thirumadal, thiruneduNthANDagam

Place where he attained paramapadham: thirukkuRungudi

periyavAchAn piLLai's introduction to periya thirumozhi brings out the essence of sAstham, i.e., emperumAn out of his causeless mercy reforms thirumangai AzhwAr and thereby uplifts many jlvAthmAs through him.

thirumangai AzhwAr had kept his AthmA (himself) in the hot sun and the body in the pleasing shadow. Keeping AthmA in hot sun means not engaging in bhagavath vishayam (spiritual matters) and keeping body in pleasing shadow means being attached to materialistic aspirations since time immemorial and having that as the goal in life. The real shadow is bhagavath vishayam only as it is said in "vAsudhEva tharuch chAyA" (வாஸுதேவ தருச்சாயா) meaning vAsudhEvan (krishNan) is the real shadow giving tree. He is the original/only pleasing tree which gives shadow that pleases us everywhere and all the time, This shadow can destroy any thApam (anguish) and is neither too hot nor too cold. Because thirumangai AzhwAr was very attached to vishyAntharam (material aspirations) which were pleasing to the eyes, [emperumAn](#) diverts his attachment from vishyAntharam to the many dhivyadhEsams and archAvathAra emperumAns who are most pleasing to the eyes and makes his mind fully fixed on archAvathAra emperumAns and gives him full anubhavam that AzhwAr cannot sustain himself without seeing emperumAn even for a moment. Further more, emperumAn converts him to be at the stage of nithyas/mukthas while he is here in this samsAram, develops his urge to reach paramapadham and ultimately blesses him with paramapadha prApthi also.

AzhwAr understands that “[emperumAn](#) only looked for AzhwAr’s adhvEsham (that is bhagavAn is trying to help jlvAthmA every moment and jlvAthmA is rejecting his help since time immemorial, the moment jlvAthmA stops rejecting, that is enough for emperumAn to uplift the jlvAthmA – this adhvEsham is explained as adhikAri visEshaNam meaning a natural attribute of the jlvAthmA) and the limitations of material aspirations to reform AzhwAr, AzhwAr’s taste for material aspirations as the key (and diverted that taste towards emperumAn) and AzhwAr’s sins from time immemorial as the target of emperumAn’s mercy and blessed AzhwAr by first revealing the thirumanthram and emperumAn’s svarUpa (true nature), rUpa (forms), guNa (divine qualities) and vibhUthi (wealth)”. AzhwAr being overwhelmed by these favours of emperumAn, at once starts glorifying thirumanthram in his periya thirumozhi out of gratitude. It is the svarUpam of chith (sentient beings) to manifest the knowledge and insentient being devoid of knowledge cannot appreciate anything. Thus to demonstrate his gratitude and glorify emperumAn’s archAvathArams, AzhwAr sings these many divine prabhanahdams.

Thus [periyavAchAn piLLai](#) establishes the nirhEthuka krupai (causeless mercy) of emperumAn and upAya sUnyathvam (devoid of performing any positive act to get the mercy of emperumAn) of AzhwAr in this vyAkyAna avathArikai. But once AzhwAr was divinely blessed by emperumAn, his attachment towards emperumAn becomes unparallel as he himself declares in periya thirumozhi 4.9.6 – “NummadiyArOdum okka eNNiyiruththIr adiyEnai”
(நும்மடியாரோடும் ஒக்க எண்ணியிருத்தீர் அடியேனை) – “dont consider me like other adiyArs”.

We have already seen more of [periyavAchAn piLLai](#)’s glorification of AzhwAr and [mAmunigal](#)’s glorification of AzhwAr in <http://ponnadi.blogspot.in/2012/10/archavathara-anubhavam-thirumangai.html>.

[emperumAnAr](#) (sri rAmAnujar) was declared by amudhanAr in rAmAnuja nURRanthAdhi, 2nd pAsuram as “kuraiyal pirAnadikkIzh viLLatha anban” (குரையல் பிரானடிக் கீழ் விள்ளாத அன்பன்) meaning one who had unflinching attachment on thirumangai AzhwAr’s thiruvadi.

[mAmunigal](#), while visiting thiruvAli-thirunagari dhivyadhEsams, was so attracted to the enchanting beauty of AzhwAr’s divine thiumEni saundharyam (beauty of the form) and at once submitted a pAsuram which most beautifully brings out the graceful form in front of our eyes. Let us enjoy that now:



*aNaiththa vElum, thozhuthakaiyum, azhuNthiya thiruNAmamum,
OmenRa vAyum, uyarNtha mUkkum, kuLirnthA mukamum,
parantha vizhiyum, iruNda kuzhalum, churuNda vaLaiyamum,
vadiiththa kAthum, malarNtha kAthu kAppum, thAzhNtha cheviyum,
cheRiNtha kazhuththum, aganRa mArbum, thiraNda thOLum,
NeLiththa muthugum, kiviNtha idaiyum, allikkayiRum,
azhuNthiya chlRavum, thUkkiya karunGkOvaiyum,
thonGgalum, thani mAlaiyum, chAththiya thiruththaNdaiyum,*

chathirAna vlrakkazhalum, kuNthiyitta kaNaikkAlum,
kuLira vaiththa thiruvadi malarum, maruvalartham udal thuNiya
vAlvichum parakAlan manGgaimannarAna vadivE enRum

அணைத்த வேலும், தொழுதகையும், அழுந்திய திருநாமமும்,
ஓமென்ற வாயும், உயர்ந்த மூக்கும், குளிர்ந்த முகமும்,
பரந்த விழியும், இருண்ட குழலும், சுருண்ட வளையமும்,
வடித்த காதும், மலர்ந்த காது காப்பும், தாழ்ந்த செவியும்,
செறிந்த கழுத்தும், அகன்ற மார்பும், திரண்ட தோளும்,
நெளித்த முதுகும், குவிந்த இடையும், அல்லிக்கயிறும்,
அழுந்திய சீராவும், தூக்கிய கருங்கோவையும்,
தொங்கலும், தனி மாலையும், சாத்திய திருத்தண்டையும்,
சதிரான வீரக்கழலும், குந்தியிட்ட கணைக்காலும்,
குளிர வைத்த திருவடி மலரும், மருவலர்தம் உடல் துணிய
வாள்வீசும் பரகாலன் மங்கைமன்னரான வடிவே என்றும்

parakAlan/mangai mannan's divine form is always in my heart. This form is narrated as the one with the spear that is supported by the shoulder, the hands which are worshipping emperumAn, the beautiful Urdhva puNdram, the mouth which is saying Om, Sharp/slightly raised nose, cooling face, broad eyes, blackish hairs which are beautifully curled, ears which are perfectly built and which are slightly bent (to hear ashtAkshara mahAmanthram from emperumAn), well rounded neck, broad chest, strong shoulders, well shaped upper back, narrow waist, beautiful garlands, wonderful anklets, knees which reflect AzhwAr's valour, slightly slanting divine lotus feet and the sword which will destroy all enemies. We can easily declare that kaliyan's archA vighram in thiruvAli-thirunagari is the most beautiful one in the entire creation.

AzhwAr is also known as parakAlan, kaliyan, neelan, kalidhvamsan, kavilOka dhivAkarana, chathushkavi sikAmaNi, shat prabhandha kavi, kalivairi, nAlukavip perumAL, thiruvAvlrudaiya perumAn, mangaiyar kOn, aruL mAri, mangai vEndhan, AlinAdan, arattmukki, adaiyAr slyam, kongu malark kuzhaliyarvEL, koRRa vEndhan, koRRavEl mangai vEndhan.

With this in mind, let us see his charithram now.

AzhwAr takes birth in thirukkuraiyalUr (near thiruvAli-thirunagari) as an amsam of kArmuka in chathurtha varNam and was named as neelan (dark complexioned) as identified in dhivya sUri charitham of garuda vAhana pandithar.

While he grew up in his child hood without any attachment to bhagavath vishayam, once he became a youth he became very materialistic. He had a strong body and great fighting skills with knowledge in handling many weapons and thus went to the chOla bhUpathi (the king of the region) and requests him to include him in his army. The king being pleased with neelan's abilities appoints him as a commander of his army and gives a small region to rule.

In the mean time, in thiruvAli dhivya dhEsam, in a beautiful pond, some apsaras sthrls (dancing girls from dhEva lOkam, etc) comes to play in the water. One such girl named thirumAmagaL (kumudhavalli) goes to fetch some flowers and her friends leave the place forgetting about her. She accepts a manushya sarIram (human form) and looks for some help. A srIvaishnava vaidhyar (doctor) comes by that side and enquires about her and she informs that her friends left her alone and the whole incident. Since he did not have any children, he happily brings her home and introduces her to his wife and they both happily accept her as their daughter and starts raising her. Seeing her beauty, some people go and inform about her to neelan and becoming very attached to her beauty, at once he goes to the bhAgavatha vaidhyar and starts a conversation. At that time, kumudhavalli goes by and the vaidhyar tells neelan that he is worried about marrying this girl to a proper man since he does not know

her kulam, gOthram, etc. neelan at once tells the vaidhyar that he wants to marry her and offers him great wealth. The vaidhyar and his wife agrees to marry her to him but kumudhavalli puts forth a condition saying she will only marry a srivaishnava who has had pancha samskAram from an AchAryan. As it is said that an intelligent person will perform good things immediately, neelan at once runs to thirunariyUr and goes in front of thirunariyUr nambi and asks him to bless with panca samskAram. emperumAn out of his divine grace performs him sankha chakra lAnchanam and thirumanthra upadhEsam.

It is said in padhma purANam that

*sarvaich chvEthamruthA dhAryam UrdhvapuNdram yathAvidhi
rujuNi sANtharALANi hyanGgEshu dhvAdhachasvapi*

*ஸர்வைச் ச்வேதம்ருதா தார்யம் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் யதாவிதி
ருஜுநி ஸாந்தராளாநி ஹ்யங்கேஷு த்வாதசஸ்வபி*

Urdhva puNdram must be applied in 12 parts of the body, facing upwards with proper gaps in between and using white colored sand from dhivya dhEsams.

Thus AzhwAr returned to kumudhavalli, wearing dvAdhasa urdhva puNdram and asks kumudhavalli to marry him. kumudhavalli says that she will marry him, but will accept him as husband only when AzhwAr performs thadhlyArAdhanam for one full year for 1008 srlvaishnavas every day without fail. AzhwAr agrees for the condition out of his attachment towards kumudhavalli and they both are married in a grand ceremony.

It is said in padhma purANam that:

*ArAdhaNANAm sarvEshAm vishNOr ArAdhanam param
thasmAth paratharam prOktham thadhlyArAdhaNam NrUpa*

*ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோர் ஆராதநம் பரம்
தஸ்மாத் பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீயாராதநம் ந்ரூப*

Oh King! Worshipping [vishNu](#) is considered to be greater than worshipping any one else. Worshipping vishNu bhakthas is considered even greater than vishNu himself.

As per the above pramANam, AzhwAr started performing thadhlyArAdhanam (feeding srivaishnavas with sumptuous prasAdham everyday) using all his wealth. Looking at that, some people go and complain to the king that parakAlan (AzhwAr) is spending all the wealth of the kingdom by just feeding the srlvaishnavas. The king sends his soldiers to bring AzhwAr to his court, but AzhwAr just speaks pleasantly to them and keeps them waiting. The soldiers insist that AzhwAr should pay his tax for the king, and AzhwAr becomes angry and pushes them out. The soldiers return to the king and inform him about the incidents. The king orders the commander-in-chief to go with the full army and arrest him. The commander brings a big army with him and attacks AzhwAr. AzhwAr being most powerful and brave responds back and drives the commander and his army out of their region. The commander returns to the king and informs AzhwAr's victory. The strong king himself decides to fight with AzhwAr and brings his big army with him and attacks AzhwAr. AzhwAr again demonstrates his bravery and easily destroys the king's army. The king becomes very pleased with AzhwAr's bravery, declares peace and hails his glories. Trusting the king, AzhwAr goes near him, but the king cunningly arrests him through his minister and asks him to pay the pending tax. The minister brings AzhwAr and jails him inside a temple of emperumAn and AzhwAr fasts without taking any food for 3 days. It is said that, at that time, nAchiyAr of thirunariyUr tells thirunariyUr nambi that she cannot witness AzhwAr starving and brings some prasAdham to him. AzhwAr just stays fully surrendered to [periya perumAL](#) and thiruvEnkatamudaiyan and keeps meditating on them. dhEva perumAL of kAnchipuram appears in the

dream of AzhwAr at that time and informs him that there is a great treasure in kAnchipuram which will be given to him if he comes there. AzhwAr informs this to the king and king arranges AzhwAr to visit kAnchipuram along with great security. AzhwAr reaching kAnchipuram, does not find the wealth and dhEva perumAL being the one who gives everything to his devotees, appears in AzhwAr's dream again and shows him the location of treasure on the banks of river vEgavathl. AzhwAr locates the treasure, gives the king's share and returns back to thirukkuraiyalUr to continue with his thadhlyArAdhanam. Again after some time, the king sends his soldiers to collect tax, and again AzhwAr becomes filled with sorrow and again dhEva perumAL appears in his dream and instructs him to gather the sand from vEgavathi river and present that to the soldiers. When the soldiers receive the sand, it appears like invaluable grains to them. They happily carry that to the king and explains him all the details. The king then understands the greatness of AzhwAr, invites him to his court again, begs for forgiveness and submits great wealth to him. To atone for the offenses he committed to AzhwAr, the king spends his wealth by doing charities to dhEvas and brAhmaNas.

AzhwAr continued his thadhlyArAdhanam and his wealth eventually became exhausted. He then decides to continue the kankaryam even by robbing wealthy people who pass by his region. He robs the wealthy people and performs thadhlyArAdhanam with great devotion. sarvEsvaran, thinking that, even if he is robbing the wealthy people, atleast he is spending the money in feeding srlvaishnavas thus being situated in charama purushArtham (ultimate goal), decides to uplift him from samsAram by blessing him with divine blemishless knowledge. As it is said that srlman nArAyaNan takes a human form (as AchAryan) and with the help of sAstham uplifts the jlvAthmA who suffers in the samsAram, emperumAn starts going towards AzhwAr's place along with nAchiyAr with wedding costumes as vayalAli maNavALan with beautiful ornaments and with a big wedding party. AzhwAr, being excited at the opportunity of getting a big bounty, surrounds the emperumAn with his wedding party and robs them of everything. Finally, AzhwAr bites off the toe ring from [emperumAn's](#) lotus feet and emperumAn being greatly amazed at AzhwAr's valour proclaims "Nam kaliyanO" (நம் கலியனோ) meaning Are you my kaliyan? (kaliyan means one who is great in valour).



After that, AzhwAr prepares a big bundle of ornaments and wealth and tries to lift them up but is unable to do so. He looks at the bridegroom (emperumAn) and tells him that you have recited some manthram which is stopping me from lifting this. emperumAn agrees that there is a manthram and says that he can reveal it to AzhwAr if we want to hear that. AzhwAr shows his sword and says that he wants to hear it immediately. emperumAn reveals the thirumanthram to AzhwAr which is most pleasing to hear, which is full in all meanings, which establishes the ultimate goal to be attained, which is the essence of all vEdhams, which can uplift one from this samsAram which is full of sorrows, which can benedict the reciter with ishvaryam (happiness in this world), kaivalyam (enjoying ones own self) and bhagavath kankaryam. This thirumanthram is glorified in sAstham as follows:

vruttha hArItha sruthi

*ruchO yajumshi sAMANi thathaiva atharvaNAni cha
sarvam ashtAksharAnthasththam yachchAnyadhapi vAnGmayam*

ருசோ யஜும்ஷி ஸாமாநி ததைவ அதர்வணாநி ச
ஸர்வம் அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம் யச்சாந்யதபி வாங்மயம்

All the meanings of rg, yajur, sAma, atharvaNa vEdhams and their upabruhmaNams are contained in ashtaksharam itself.

nAradhlya purANam

sarvavEdhANtha sArArththas samsArArNava thAraka:
gathir ashtAksharO nruNAm apunarbhavakAnGkshiNAm

ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்த்தஸ் ஸம்ஸாரார்ணவ தாரக:
கதிர் அஷ்டாக்ஷரோ ந்ருணாம் அபுநர்பவகாங்க்ஷிணாம்

For the one who desires to attain salvation, ashtAksharam which is the essence of all vEdhAntham and one that can help cross the ocean of samsAram is the only refuge.

nArAyaNa upanishadh

OmithyagrE vyAharEth, Nama ithi pachchAth, nArAyaNAyEthyuparishtAth, OmithyEkAksharam, Nama ithi dhvE aksharE, nArAyaNAyEthi panYchAksharANI

ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பச்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத், ஓமித்யேகாக்ஷரம்
, நம இதி த்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி

Om should be recited first, followed by Nama: and NArAyaNAya; Om has one letter, nama: is made of two letters and NArAyaNAya is made of 5 letters (thus this manthram contains 8 letters and called ashtAksharam). Thus sAsthram gives the exact structure of ashtAksharam and how it should be recited without any doubt.

nAradhlya purANam

manthrANAm paramO maNthrO guhyANAm guhyamuththamam
pavithranYcha pavithrANAm mUlamanthras sanAthana:

மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ குஹ்யாநாம் குஹ்யமுத்தமம்
பவித்ரஞ்ச பவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ் ஸநாதந:

ashtAkshara mahA manthram is the greatest manthram among all manthrams, most confidential one amongst the confidential manthrams, the purest one among the pure manthrams and is the eternal/ancient one.

Beyond all of these, this ashtAkshara mahA manthram is the one which is accepted by pUrvAchAryas who are great intellectuals as said in thirumozhi 7.4.4 as "pErALan pErOdhum periyOr" (பேராள் பெரோதும் பெரியோர்) meaning the great personalities who recite the names of emperumAn. Also, AzhwAr himself reveals in the first padhigam of periya thirumozhi itself as "peRRa thAyinum Ayina cheyyum nalamtharum chollai nAn kaNdu koNdEn" (பெற்ற தாயினும் ஆயின செய்யும் நலம்தரும் சொல்லை நான் கண்டு கொண்டேன்) meaning I found the manthram that will do me good even better than ones own mother.

After hearing the thirumanthram from emperumAn, emperumAn then shows him his divine form along with srlmahAlakshmi who is mercy personified on the divine garudAzhwAr whose body shines like beautiful gold. He also blesses AzhwAr with divine blemishless knowledge out of his nirhEthuka krupai (causeless mercy). AzhwAr, after seeing all of those and understanding the blessing of emperumAn,

which was triggered by [srlmahAlakshmi thAyAr](#)'s purushakAram, blesses everyone with 6 prabhandhams – periya thirumozhi, thirukkuRunthANdakam, thiruvezhukkURRirukkai, siriya thirumadal, periya thirumadal and thirunedunthANdakam which are considered as 6 angams for [nammAzhwAr](#)'s four dhivya prabhandhams. His prabhandhams are made of different forms of poetry – Asu, madhuram, chitham and vistharam and thus became to be famously known as nAlu kavip perumAL.

emperumAn finally orders AzhwAr to go to various dhivyadhEsams along with his sishyas and perform mangaLASAsanam to various dhivya dhEsa archAvathAra emperumAns and disappears. AzhwAr along with his ministers and sishyas, starts his dhivyadhEsa yAthrai, takes bathe in many divine rivers and performs mangaLASAsanam at srl bhadhrAchalAm, simhAchalAm, srl kUrmam, srl purushOththamam (puri jagannAth), gayA, gOkulam, vrndhAvanam, mathurA, dhvArakA, ayOdhyA, badhrikAshram, kAnchipuram, thiruvEnkatam, etc. He arrives at chOLa mandalam, his sishyas exclaim his glories “chathush kavi has arrived”, “kaliyan has arrived”, “parakAlan has arrived”, “One who won over all other mathams have arrived”, etc. A saiva scholar/bhakthar named thirugyAna sambandhar was living there at that time and his sishyas object to the glories of AzhwAr. AzhwAr at once says he will debate with sambandhar and establish nArAyaNa parathvam (supremacy). They bring him over to sambandhar's residence and informs him about the same and he agrees to debate with AzhwAr. Since, the whole place/town was filled with avaishnavas and since there is no vigraham (form) of emperumAn, AzhwAr is unable to start speaking and starts worrying about the situation. At that time, he notices a srivaishnava lady and asks her to bring her thiruvArAdhana perumAL (vigraham). She brings her emperumAn who is krishNan and brings him over to sambandhar's place and starts the debate. sambandhar recites a poem and AzhwAr finds fault in that. sambandhar then challenges AzhwAr to recite a poem and AzhwAr recites “*oru kuraLai*” padhigam (periya thirumozhi – 7.4) on thAdALan emperumAn (kAzhi chIrAma viNNagaram – srlgAzhi). sambandhar unable to respond back for that great padhigam which is perfectly and beautifully composed wonders about the greatness of AzhwAr and accepts his glories and worships him.

AzhwAr desires to visit srlrangam and perform mangaLASAsanam and kankaryam to srlranganAthan. It is said in bhrahmAnda purANam that:

vimAnam praNavAkAram vEdhachrunGgam mahAdhbhutham
srlranGgachAyl bhagavAn praNavArththa prakAchaka:

விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேதச்ருங்கம் மஹாத்துதம்
ஸ்ரீரங்கசாயீ பகவாந் ப்ரணவார்த்த ப்ரகாசக:

The most marvelous srlrangavimAnam is a manifestation of OmkAram; Its peak is vEdham itself. bhagavAn srlranganAthan is manifesting himself as the ultimate meaning of praNavam (which is the essence of thirumanthram).

AzhwAr wanting to build a fort around the temple, discusses with his sishyas about getting the wealth to build the same. They reply that there is a vigraham of an aavidhiha matham in nAgapattinam which is fully made of gold and if we can acquire that we can do a lot of kankaryam using that. AzhwAr at once leaves to nAgappattinam and finds a lady and asks her if there is any secret information in that town. She says that her mother-in-law use to say that there is a golden vigraham (deity) and the architect who made that vigraham and the most protective vimAnam where the vigraham is kept, lives in a different dvlpam (island/region of bhUIOkam). AzhwAr at once leaves to that place along with his sishyas and enquire about the architect who is comparable to vishwakarmA (the chief architect of dhEvas). The people direct AzhwAr to the palace which is huge and beautiful and AzhwAr reaches the palace. Along with his sishyas he started discussing about various things outside the palace and at that time the architect steps outside after finishing his bathing and meal. Seeing him, AzhwAr strategically says with great sorrow that “Oh! Some invaders came and destroyed the temple in nAgappattinam and

took away the golden vigraham. Why are we still living in this world?". Hearing this, the architect feels great pain, starts crying out loud and says "It must be one of the mischievous sculptors who revealed the secret to open the peak of the vimAnam through which any one can enter there. I made the most complicated key – a twisted iron chain inside a stone and kept that under the slab where the water falls and how did they break that?" thus revealing the actual secret unknowingly.

AzhwAr along with his sishyas, at once leaves the place happily since the secret is known, and reached the seashore to return to nAgappattinam. He sees a virtuous merchant who is boarding his ship with a huge shipment of nuts (pAkku) and blesses him and requests him to leave them in the other side of the sea. He agrees and they all board the ship and begin the journey. On the way, AzhwAr picks up a nut, cuts it into half and gives it to the merchant and tells him that he will accept it back at the end of the journey and asks him to give a small chit with his signature saying that "I owe AzhwAr half the nut of my ship". The merchant does so and after reaching nAgappattinam, AzhwAr asks him to give half the load of the expensive nuts in the ship (to use that in kainkaryam for srlrangam temple). The merchant is shocked and refuse to do so. They both argue and decide to go bring all the merchants together to get a neutral judgement and all the merchants declare that the merchant should give half the shipment to AzhwAr. The merchant without any choice gives the money for half the shipment to AzhwAr and leaves.

AzhwAr and his sishyas then go to the temple and hide there until the night. In the night they break open the slab, retrieve the key, go to top of the vimAnam and opens the entrance by rotating it both sides and see the most shining vigraham. Seeing AzhwAr, the vigraham says "*lyaththAl AgAthO irumbinAl AgAthO, bhUyaththAl mikkathoru bhUthaththAl AgAthO, thEyathEy piththaLai NaRchembugaLAlAgAthO, mAyappon vENumO mathiththennaip paNNugaikkE*" (ஈயத்தால் ஆகாதோ இரும்பினால் ஆகாதோ, பூயத்தால் மிக்கதொரு பூதத்தால் ஆகாதோ, தேயதேய் பித்தளை நற்செம்புகளாலாகாதோ, மாயப்பொன் வேணுமோ மதித்தென்னைப் பண்ணுகைக்கே) meaning "Could you not just use iron, copper, bronze, etc? You needed me to be made of divine gold so that you can come and use me in kainkaryam for bhagavAn". AzhwAr then gets his brother-in-law to fetch the vigraham and leaves the place with all of them.

In the next morning, they reach a small town, where in a small farm land which was just ploughed, AzhwAr buries the vigraham for safety and rests there. When the farmers arrive there and start ploughing the field, they find the vigraham and declare that it was theirs. AzhwAr says it was his forefathers' who buried it under the field. A debate follows and AzhwAr finally says that he will show a document in the next morning proving his ownership and the farmers agree and leave the place. AzhwAr and his sishyas, after sunset, leave the place with the vigraham, reaches uththamar kOil dhivya dhEsam and store the vigraham safely there. In the meantime, the temple incharge in nAgappattinam along with the local leaders come to know about the stealing of the vigraham and traces it upto the farm land where it was buried and finally reaches uththamar kOil. When they ask AzhwAr for the vigraham, he first says he does not know anything about the vigraham but subsequently says that he will restore the vigraham fully upto the finger to them in panguni month after the rainy season. He writes a document to that effect, signs that and gives that to them with his signature and they accept that and leave. AzhwAr immediately melts the vigraham, sells it to get money and starts building the fort around srlrangam temple. He runs into the nandhavanam (garden) which was setup by thoNdaradippodi AzhwAr and he carefully leaves that area un-disturbed with great reverence and builds the fort around the area. Being very pleased with thirumangai AzhwAr's act, thoNdaradippodi AzhwAr names his gardening tool (shear/fork) as **aruLmAri** (one of the names of thirumangai AzhwAr) with great affection. Thus AzhwAr performed many such kainkaryams and showed his gratitude to emperumAn.

After the rainy season, they come back looking for the vigraham. He asks them to read the document and as written in the document he returns a small finger. A debate rages and they go to the mediators and the mediators give their judgement that according to the agreement in the document, they can accept the finger and leave. They understand AzhwAr's smartness and leave without even accepting

anything. AzhwAr subsequently invites the architects of that temple and tells them that he wants to give some wealth to them and that wealth is in a nearby island. He gets them all boarded on a boat and after going some distance in the water, he signals to boatman, who jumps into a smaller boat along with AzhwAr and tilts the boat that carries all the architects and drowns them. AzhwAr returns to his place and the grand children of the architects arrive there and enquire about their grandfathers. AzhwAr tells them that he showed them great wealth in the island and they are packing them to bring them along over here. The grandchildren suspecting AzhwAr, tells him that they would not leave unless their grandfathers are brought back to life and returned to them. AzhwAr becomes very worried and srlranganAthan appears in his dream and tells him "Do not worry anymore". He then asks all of them to go to Cauvery river, take a bath there, apply Urdhva pundrams and arrive at my main mandapam and invite each of their grandfathers by their names. They accept emperumAn's orders and starts inviting their grandfathers one by one. To their astonishment, every one arrive from behind srlranganAthan and appear in front of them and tells them "By the divine grace of AzhwAr, we have now reached [periya perumAL](#)'s lotus feet. You also take shelter of him, be here in this samsAram happily for some time and get yourselves uplifted". Following their grandfathers' orders every one of them accept AzhwAr as their AchAryan and return to their place eventually.

[periya perumAL](#) then asks AzhwAr if he has any desires. AzhwAr tells periya perumAL that he wants to worship emperumAn's dhasAvathAram. periya perumAL tells him "If that is your desire, you can install my archAvathAra vigrahams of dhasAvathAram" and at once AzhwAr builds the sannidhi for dhasAvathAra emperumAns in srlranganam.

Subsequently, [periya perumAL](#) invites AzhwAr's brother-in-law and orders him to make an archA vighram for AzhwAr (since AzhwAr is his brother-in-law's AchAryan) and install the same in thirukkuraiyalUr, build a beautiful temple there and celebrate AzhwAr's uthsavams in a grand manner. His brother-in-law, immediately gets archA vighrams made for both AzhwAr and his wife kumudhavallinAchiyAr, goes to thirukkuraiyalUr with everyone and installs the archA vighrams there and performs grand uthsavams there. AzhwAr continued to uplift all his sishyas and others and spent his life constantly meditating on [periya perumAL](#) as both upAyam and upEyam.

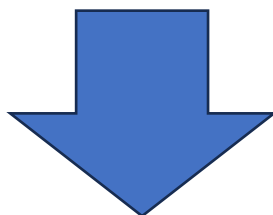
His thanian

*kalayAmi kalidhvamsam kavim lOka dhivAkAram
yasya gObi: prakAsAbir Avidhyam nihatham thama:*

*கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோக திவாகாரம்
யஸ்ய கோபி: ப்ரகாசாபிர் ஆவித்யம் நிஹதம் தம:*

Sources: vyAkyAnams, 6000 padi guru paramparA prabhAvam, yathIndhra pravaNa prabhAvam, periya thirumudi adaivu

Tamil Section Follows



7. கருத்தினில் கலந்த கலியன்

(ஜெ . சடகோபன், வில்லிவாக்கம், சென்னை)

" நலந்தரும் சொல்லை நான் கண்டு கொண்டேன், நாராயணா என்னும் நாமம் " என்ற இந்த வரிகளை அறியாத ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒருவரும் இருக்க மாட்டார்கள். இந்த வரிகள் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில், திருமங்கையாழ்வாரால் (கலியன்) இயற்றப்பெற்ற பெரிய திருமொழி எனும் ப்ரபந்தத்தில் முதல் பதிகத்தில் வரும் பாசுரமாகும் . பகவான் கலியனை ஆட்கொண்ட வரலாறு இதனை நன்று தெரிவிக்கும். இதனாலன்றோ ஸ்வாமி தேசிகனும் கலியனிடத்தில் மிகவும் ஈடுபட்டு இந்த ப்ரபந்தத்தினை " அறிவு தரும் பெரிய திருமொழி " என்று போற்றி கொண்டாடுகிறார். பகவானின் ஸ்வரூப, ரூப , லாவண்யத்தினை மிக அற்புதமாக விளக்கும் ப்ரபந்தமாகும். நாம் சாதாரணமாக , ப்ரணவத்துடன் உள்ள திருமந்திரத்தை ஸேவிப்பதற்கு பல நியமங்களை வகுத்துள்ள நமது தர்ம சாஸ்த்ரம், நமோ நாராயணா என்ற இரு பதப்பிரயோகம் மூலம் நமக்கு திருமந்திரத்திற்கு இணையான பலனை தருகிறது என்றால் அது கண்கூடாகும். ஆக இத்துணை சிறப்புடைய ஆழ்வாரினைப் பற்றின சில குறிப்புகளை நாம் இங்கு அனுபவிக்கலாம். ஏதேனும் குறையோ பிழையோ காணப்பெறில் அடியேனை பணித்தருள விழைகிறேன்.

கலியன் - ஓர் இனிய ஸம்ப்ரதாய ஆராய்ச்சி :-

1. திருமங்கையாழ்வார் பகவானின் திவ்யாயுதங்களில் சார்ங்கம் (வில்) எனும் வில்லின் அம்சமாகும். பகவானின் பஞ்சாயுதங்களில் ஐந்தாவதாக வரும் ஆயுதமாகும் ; பகவானின் முதல் ஆயுதம் சங்கம் (பாஞ்சஜன்யம் - பகவானை விட்டுப் பிரியாதது), அதைப்போன்றே இவ்வாயுதமும் (சார்ங்கம்) பகவானைப் பிரியாததாகும் (ஏனென்றால், வில்லானது பகவானின் திருக்கரங்களில் எப்பொழுதும் இருக்கும், அதிலிருந்து விடப்பட்ட அம்புகளே விரோதிகளையும் சத்ருக்களையும் அழித்து வரும்) ; மேலும் முதலாழ்வார்கள் மூவரில் முன்னவரான பொய்கையாழ்வார் சங்கின் அம்சம் ; அதைப்போன்று ஆழ்வார்களில் கடைக்குட்டி என்று போற்றப்பெறுகிற திருமங்கையாழ்வார் வில்லின் அம்சமாகும் ; பகவானின் பஞ்சாயுதங்களில் முதலில் வரும் ஆயுதம் சங்கம் ; இறுதியில் வரும் ஆயுதம் சார்ங்கம் .

2. வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் என்று ஸ்வாமி நம்மாழ்வாருக்கு ஒரு திருநாமம் உள்ளது (நான்கு வேதங்களுக்கு நிகராக நான்கு ப்ரபந்தங்கள்) ; அந்த வேதத்திற்கு உள்ள ஆறு அங்கமாக கூறப்பெறுவது திருமங்கையாழ்வாரின் ஆறு ப்ரபந்தங்களாகும்.

3. நம்மாழ்வாருக்கு அடுத்து மிக அதிக பாசுரங்கள் செய்துள்ளவர் திருமங்கையாழ்வார் ஆவார் . மேலும் , நம்மாழ்வார் இருந்த இடத்தில் திவ்யதேச எம்பெருமான்களை வரவழைத்தவர் , இவரோ அனைத்து எம்பெருமான்களையும் (86 திவ்யதேச எம்பெருமான்கள்) சென்று ஸேவித்து பாசுரங்கள் பாடியவர் .

4. ஆழ்வார்களில் நாலுகவிப்பெருமாள் என்ற பிருதம் உடையவர் கலியனாகும் ; நான்கு கவிகளிலும் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர் ; அதில் ஒன்று மதுரகவி - அதில் சிறந்து விளங்கியவர் மதுரகவியாழ்வாராகும் (ஸ்வாமி தேசிகனின் கூற்றுப்படி

' போற்றி உகந்து, புந்தியில் கொண்டு ', நம்மாழ்வாரே ஸர்வமும் என்று ஆசார்ய பக்திக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர்)

5. பகவானின் திவ்யாயுதங்களில் ஒன்றான ஸுதர்சனரின் அம்சமாக போற்றப்பெறுபவர் திருமழிசையாழ்வார் ; பல சமயங்களில் புகுந்து அதனை நன்றாக கற்று, பின்னர் பேயாழ்வாரால் (பஞ்சாயுதங்களில் நாந்தகம் எனும் கத்தியின் அம்சம்) திருத்திப் பணி கொள்ளப்பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தில் நிலை பெற்றார். அதனைப்போன்று கலியனும் ஒரு பெண்ணால் (குமுதவல்லி நாச்சியார்) திருத்தி பணிகொள்ளப் பெற்று, அவளை மணம் புரிந்து கொண்டு , ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தினை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொண்டு பகவான் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே நேராக ஸேவிக்கும் பாக்கியம் பெற்று, அவர் மூலமாகவே மூலமந்தர் (திருவஷ்டாசூரம்) உபதேசம் பெற்றார்.

6. பகவானின் திவ்யாயுதங்கள் ஐந்துமே பகவானை நேரிலேயே அனுபவித்துள்ளனர் - எவ்வாறென்றால் , முதலாழ்வார்கள் மூவரும் (முறையே பொய்கை பூதம் மற்றும் பேய் ஆழ்வார்கள் - முறையே சங்கம், கதை, மற்றும் கத்தி) த்ரிவிக்ரமனை திருக்கோவலூர் திவ்யதேசத்தில் இடைகழி நெருக்கத்தில் ஸ்பர்ஸித்து பின்னர் நேரில் ஸேவிக்கப் பெற்றனர் ; திருவாழியின் அம்சமாக உள்ள திருமழிசையாழ்வாரோ திருவெஃகாவில் அர்ச்சையில் திவ்யஸேவை தரும் எம்பெருமானை சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமாளாக மாற்றினார் (இந்த வரலாற்றினை அனைவரும் அறிவர்) ; மேலும், திருக்குடந்தையில் உள்ள எம்பெருமானை எழுத்து பேசும் படி பணித்து, அதற்கு அர்ச்சை எம்பெருமானும் இசைந்து எழ, அது ஆழ்வாரின் மனதினை தொட, முழுவதுமாக சயனத்தில் இருந்து எழ வேண்டாம் என்று மீண்டும் பணிக்க அதற்கு அந்த எம்பெருமானும் செவி சாய்க்க , உத்தான சயனமாக இன்றும் ஸேவை ஸாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார் ; அதைப்போன்று பஞ்சாயுதங்களில் ஐந்தாவதாக உள்ள சார்ங்கம் எனும் வில்லின் அம்சமான திருமங்கையாழ்வாரும் பகவானை தாயாருடன் திருமணக்கோலத்தில் கண்டு , அவரால் திருவஷ்டாசூர உபதேசம் பெரும் பேறு பெற்றார். ஆக , பஞ்ச திவ்யாயுதங்களும் பகவானின் திவ்ய ஸம்பந்தம் பெற்றுள்ளனர் என்பதைக் கூறவும் தான் வேண்டுமோ ?

7. கலியனை கருத்தில் கவர்ந்தவர் குருகைப்பிரானாவார் ; ஸ்ரீரங்கத்தில் பகல்பத்து மற்றும் இராப்பத்து மஹோத்ஸவங்களுக்கு வித்திட்டவர் பரகாலனாகும் ; ஸ்ரீ நம்மாழ்வாரிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர்.

8. ஸ்ரீரங்கம் கோயில் திருவாலயப் பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர் ; ஸ்ரீரங்கத்தில் உள்ள ஸ்ரீ தசாவதார சந்நிதியும் இவரின் பெருமையை இன்றளவும் பறை சாற்றும்.

9. ஸ்ரீ அஹோபிலம் எனும் திவ்யதேசத்தினை மங்களாஸாஸனம் பண்ணியுள்ள ஒரே ஆழ்வார் நம் கலியனாகும் ; அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அங்கு செல்வது என்பது இயலாத ஒன்றாக இருந்தது ; அதன் காரணமாகவே , தன்னுடைய மங்களாஸாஸன பாசுரத்தில் " சென்று காண்டற்கரிய கோயில் " என்றும் " தெய்வமல்லா செல்லவொண்ணா சிங்கவேள் குன்றம் " என்றும் போற்றி பரவசப்படுகிறார். தற்பொழுது , ஸ்ரீமத் அஹோபிலமட ஜீயர்களின் முயற்சியால் சென்று காண்பதற்கு அரிய கோயிலாக உள்ள அஹோபிலத்தை சென்று காண்பதற்கு எளிய கோயிலாக மாற்றியுள்ளது, ஆசார்யர்களே

பகவானின் பிரதிநிதிகள் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது . நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆசார்யர்களை போற்றி உகந்து, புந்தியில் நிலை நிறுத்துவோம் !! பகவானின் கடாக்ஷத்திற்கு எளிதில் பாத்திரமாவோம் !!

10. நமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தின் ப்ரவர்த்தகர் முதலாழ்வார்களில் முன்னவரான ஸ்ரீ பொய்கை ஆழ்வார் ; இவரின் திருவவதார நன்னாள் ஐப்பசியில் திருவோணம் ஆகும் ; ஸம்ப்ரதாய தீபமேற்றி பகவானை அனுபவித்தவர்கள் இம்மூவரும் ; பகவான் இதனைக் கருத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டும் ; ஆழ்வார்களில் கடைக்குட்டி ஆழ்வாராக கலியனை ஒளிரும் தீபங்களை ஏற்றி வழிபடும் திருக்கார்த்திகை (கார்த்திகை மாத கார்த்திகை நக்ஷத்ரத்தில் - கார்த்திகையில் கார்த்திகை) அவதரிக்கச் செய்து நமது ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு என்றென்றும் ஒளி சேர்த்தார் என்றால் அது மிகையில்லை.

ஸம்ப்ரதாய நவிலல் :-

இவ்வாறாக, பரகாலன் என்று போற்றப்பெறும் திருமங்கையாழ்வாரினைப் பற்றி ஒரு துளி அனுபவித்தோம் ; அனுபவிக்க வேண்டிய துளிகள் பல இன்னும் உள்ளன ; அதனை பட்டியலிடுவது என்பது இயலாத ஒன்றாகும் . இச்சிறு வ்யாஸத்தில் நிறை இருப்பின் அது ஆசார்யர்களின் அனுக்ரஹ விசேஷமாகும் ; குறை உள்ளது எனில் அடியேனின் மந்தமதியே ஆகும் .

ஆழ்வார், எம்பெருமானார், ஸ்வாமி தேசிகன் மற்றும் ஆசார்யன் திருவடிகளே சரணம் !!



8. கலியன் கவியால் கலியும் நலியும்

கவிதை முயற்சி: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்ணிய புரி(பூனா)

கலியினைக் கவிகளால் கலிந்தவன் கலியனைக்
கனிந்தருள் புரிந்திடக் கரங்களால் பணிந்தேன்;
கலியனின் கவியால் கலியும் நலியுமெனக்
கலியினைச் சாடியக் கலியனைப் பாடினேன்!

வாழ்த்தினை வழங்கிட வழுத்தினேன் வாயினால்
வாழ்ந்திட வார்த்தையும் வாசமாய் வைக்கவே
வாழ்த்தோடு வரதநின் வரமருள் வணங்கினேன்
வகையேதும் அறியேன் வளரடிக்கீழ் மருகினேன்!

கண்ணனே வந்தான், கலியினில் கலியனாய்க்
கண்டவர் உண்டென்று காரணம்பல பார்த்திடில்;
கண்ணனும் கலியனும் காட்டியக் குணங்களே,
கலியும் கெடுமென்றக் கவிமாறன் கவிகளே!

கவிதையில் விசித்திரம் வடித்தவன் கலியன்;
கவிதையில் சரித்திரம் படைத்தவன் கலியன்;
கவிஞனின் சரிதையை வடித்திடக் கலியன்,
கவிதையை வாழ்த்தவே வணங்குமிவ் வெளியன்!

குறையலூர்க் குலத்தீரன் கள்ளர்க்குடி நீலனெனப்,
பறைசாற்றும் படைச்சோழ பலம்கூட்டு வீரனென,
மறையேற்றும் மாலவனின் மல்லாளும் வில்லுமென,
இறைத்தோற்றம் கலியனெனக் கவிவீரம் வெல்லுமென!

வளம்வருட வளர்ச்சோழ வளம்பதியில் முழுமதிநாள்
நளவருடக் கார்த்திகையில் கார்த்திகையாம் பெருநாள்
களமலிந்த குலமுதித்தோன் அவதரித்தத் திருநாள்
உளம்வருடும் குமுதவல்லி உற்றவனாகிட வரும்நாள்.

வைணவன் ஆவனென்றும் வரித்தபடி வாழுவே
 பைந்நாகப் பாற்கடலில் பள்ளியான் அடி வீழுவே
 மெய்ஞ்ஞானம் பெறவாயிரம் பேருண்ண தாழுவே
 எந்நாளுமென ஏற்றுக்கொண்டான் கவிவள்ளல் கோவே!

குமுதவல்லி காட்டித்தந்த வைணவம்தன் வழியே,
 அமுதமழை மாலவன்மேல் அருவியாகப் பொழிவே
 தமதுவழி மாற்றிவைத்துப் பண்படுத்தும் செழிப்பே,
 ஆமதுவென அந்தணர்க்கு அடியராக்கியச் சிறப்பே!

படைக்குத் தலைவன் நிலைமாறிச் சோழமங்கைப்
 பதிக்குத் தலைவனென மாற்றித்திரு மங்கைமன்னு
 விதிக்கு வீரனென வில்லோடும் விளையாடும்
 கதிக்குக் காலனன்னப் பரகாலன்சொல் கலையாகும்!

காலங்கள் கழிந்தன காதற்புனமயில் கருத்தழியா
 ஞாலத்து முதல்வன் ஞானத்தில் மறைந்தறியா
 கோலத்தில் கொள்கையில் கொஞ்சமும் பிடிதவறா
 சீலத்துச் செம்மலாய் வேல்வல்லோன் மாறினனே!

செருக்கும்பகை உருக்கும்வகை பொறுக்கமனம் திருத்தும்படி
 இருக்கும்நெறித் தரிப்பதனை விருப்பமென உரைக்கச்செயல்
 கருத்துக்களைத் தெறிக்கும்நிலை பெறுத்திடமால் அழைத்தனெனப்
 பெருத்தபணிசீர்ப் படுத்தவெனப் பெருஞ்செல்வம் விழைந்தனனே!

சேர்த்தரசு செல்வங்களைச் செய்யலுற்றப் பணிகளுக்காய்
 நீர்த்தபடி செலவுசெய்து மேலும்நின்ற பணிகளுக்காய்
 பார்த்தறியா கள்வனாகிப் பறிவழிக்குப் போனவனைத்
 தீர்த்தறத்துத் திருத்தமனம் திருமாலும் கனிந்தனனே!

வழிப்பறிக்கு வாள்வீசும் வண்தமிழன் கவிதைநயம்
 செழிப்பதனை பறைசாற்றச் செல்வத்திரு மங்கையோடு

குழிப்பறிக்கக் குறித்திரான் மணக்கோலம் பூண்டுபக்தித்
தழைப்பதற்கு அருளவந்தான் தன்செல்வம் தான்கொடுத்தே!

கலியனும் வந்து அவர்முன் கண்மிரட்டிப் பறித்தச்செல்வம்
எளியனென எம்பிரான்பதி என்றறியாதக் கள்வனுக்கே
வலியனென அறுகாழி கழலாநிற்கும் கழலும்காட்டி
கலியனோ என அழைத்துக் கருமாலேநெறி கொடுத்தான்!

மந்திரம்கொண்டு மறைத்தனையோ மற்றெனக்குச் சொல்லென்று
தந்திரம்கொண்டு தவிக்கவிட்டு வதைப்பதாகப் பதைத்தவனை
மந்திரமாம் எட்டெழுத்தை மால் அழைத்துச் செவிஓதியதால்
எந்திரமாய்வழி மாறலுற்றான் மால்புகழே எண்ணலுற்றான்!

நன்றுகண்ட மனம்கொண்டு நாவெழுந்த நற்கவியால்
அன்றுகொண்டு அறம்என்று தம்பதியாய்ச் சேர்ந்தே
வென்றுகொண்ட வியன்மாலும் விரும்பியது அவருள்ளம்
நின்றுவாழ்ந்து நிமலனுக்கே நியமமான நெடும்பயணம்!

தன்பற்றால் அன்புற்றார் அருள்வடிவாம் திருமால்மேல்
பண்புற்றார் பயனுற்றார் அம்மால்வாழ்த் திருப்பதிமேல்
எண்பத்தாறு எங்கெங்கெனத் தேடித்தன்பரி ஆடல்மாமேல்,
இன்பத்தால் கண்ணுற்றார் கவியியற்றித் திருக்கவிமால்!

மாறன்மொழி மறையதற்கு கலியன்கண்ட அங்கங்கள்,
ஆறெனவே அமையும்படி அழகுத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்;
சாறெனவே தேன்வழிந்துத் துள்ளும்நடைச் சந்தங்கள்,
நாரணற்காய் நயந்துரைக்க நலிந்ததுகலிப் பந்தங்கள்!

வாடிவருந்தி நமோநாரணா பெற்றதுபெரிய திருமொழி;
கூடியநிதியைப் பவளத்தூணை நெறிமையால் ஒன்றும்,
தேடியமறையுரு மின்னருவாய் முன்னருவில் ஒன்றும்,
பாடியதிரண்டு தாண்டகங்கள் பரமன்தமிழ் மறைகளே!

தேர்இழுத்துத் திருமாலைத்திரு எழுக்கூற்று இருக்கையிலே,
வார்த்தெடுத்து வண்ணமாலைச் சிறியதிரு மடலெடுத்தும்,
பேர்த்தொடுத்துப் பெரியமடல் மாலடிக்கே பிறப்பெடுத்துப்,
பாட்டெடுத்துப் பாடியபலப் பலதிவ்ய தேசங்களே!

கவித்துவ மங்கைவேந்தன் கவிகளால் தீஅழிந்தனவே,
கலித்துவ இருள்கலைந்தனவே கதிராய்அவர் உதிக்கவே,
கலியனென, அருள்மாரி, அரட்ட முக்கி, அடையார்சீயம்,
ஆலிநாடன், குழலியர்வேள், பரகாலன்கொண்ட பெயர்களே!

திருஞானத் தம்பந்தம் ஒருகுறளாய் இருநிலமாய்ச்செல்ல
திருஞான சம்பந்தர்க் கைவேலைக் கவியாலேவெல்லப்
பரஞானப் பாயீன்றுப் பரகதிக்கு வழிப்பதித்தார்;
பெறும்ஞானப் பேரருள் பெருமாளென விதிவிதித்தார்!

ஆயிரத்து எண்பத்து நாலாக்கியநல் பாசுரங்கள்;
பாவிரித்துப் பரமனுக்குப் பல்வகையில் ஆபரணங்கள்;
பூவிரித்த சோலமலர்ப் பண்தருமே இயற்கையெழில்;
நாவிளித்துச் சுவைத்தாரே சந்தம்மிகு தமிழ்மறையில்!

ஆழ்வாருள் கடைக்குட்டி என்றவரின் தமிழ்ச்சொல்,
வாழியருள் மாயோனை வாள்வலியில் மந்திரங்கொள்
பாழியிருள் கலியஞ்சக் கலியன்தந்த அனற்பொறிகள்,
ஆழிதழ் வையத்தோர்ப் பிறவிப்பிணிக்கு அமுதவரிகள்!

காற்றிருக்கும் காலம்வரை கலியன்தந்தப் பாட்டிருக்கும்
நூற்றைந்து வருடம்மேல் வாழ்ந்துமாலே கேட்டிருக்கும்
கூற்றவனாய்க் கலியெதிர்த்தார், கோபாலனை ஏற்றிருக்கும்
நோற்றவனை நுவன்றமனம் திருமாலடக்கீழ் வீற்றிருக்கும்!

குறையலூர்க் குணக்குன்று குவலயத்தோர்க் குணமேற்கும்
குறைவிலக்க மறைவிளக்கம் கொள்ளும்நெறி தாமேற்கும்

உரையெலாம் முறைசெய்து முற்றும்ஞானம் பெற்றாரே!

குறுங்குடியின் மன்னன்தாள் ஓய்விடமாய் உற்றாரே!

கலிவெல்லக் கவிசொன்னக் கவிஞனென்று கூறிடலாம்,
கலியனையும் கண்ணனாண்ட கதைமொழிந்து பாடிடலாம்,
கலியனும் கலியுமென்னும் கவிதைஇதைச் சூட்டிடலாம்,
கலியன்திருத் தாள்களிலே, நம்கதிகூட மாற்றிடலாம்!

வாழிபர காலன், தமிழ் வாழி! வாழி! வாழ்கவே!

வாழுமறை யாளுவண்மை வாழும்கவி, வாழ்த்தவே!

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

S.NO	Alwars	Incarnation from	Birth Place
1	Poigai Azhwar	Sangu (சங்கு)	Potramarai Pond, Thiruvekka now called Kanchipuram
2	Boothath Azhwar	Mace (கதை)	Thirukadalmallai (now called Mahabalipuram)
3	Pei Azhwar	Sword (வாள்)	Adikesava Perumal Temple, Chennai Mylapore
4	Thirumazhisai Azhwar	Sudarsan (சக்கரத்தாழ்வார்)	Thirumazhisai, Chennai
5	Naam Azhwar	Vishnu commandar	Thirukurukur
6	Madurakavi Azhwar	Garuda	Thirukollur
7	PeriAzhwar	Garuda	Sri villiputhur
8	Andal	Boomadevi	Sri villiputhur
9	Kulasekara Azhwar	Lord Necklace - கௌஸ்துபம்	Thiruvanchikalam
10	Thondaradipodi Azhwar	garland (வனமாலை)	Thirumankudi
11	Thiruppan Azhwar	Vishnu chest mark ஸ்ரீவத்ஸம்	uraiyur
12	Thirumangai Azhwar	Bow (வில்)	Thirukuraiyalur (Thiruvai)



ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

9. கலியன் மடலெடுத்து புதிர் தீர்

புதிராக்கம்: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்ணியபுரி (பூனா)

பரகால நாயகியாக எம்பெருமான் மீது மடலெடுத்து ஊரும் விசேஷ பாசரங்கள் சிறிய திருமடல் மற்றும் பெரிய திருமடல் என்பனவாகும். இவற்றில் ஆழ்வார் பிரயோகித்த பதங்கள் கட்டங்களுக்குள் வலம் இடமாக, இடம் வலமாக, மேலிருந்து கீழ், கீழிருந்து மேல், குறுக்கு நெடுக்காக பலவிதங்களில் குறைந்தது 30 வார்த்தைகள் மறைந்துள்ளன. மடலைப் படித்து இந்தப் புதிரை விடுவிப்போமா? நாளையும் பொழுதையும் நல்லவிதமாக கழிப்போம். எம்பெருமான் மற்றும் ஆழ்வார் அருளையும் பெறுவோம். வாருங்கள்!

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

க	ட்	டு	வி	ச்	சி	ஓ	ரா	னை
தி	ரு	க	ண்	டு	ஊ	ர்	கூ	மோ
ர்	போ	நீ	கை	ர	வெ	ள்	ள	றை
மா	ர்	வ	ன்	ல்	தி	சீ	ரா	ர்
லை	கை	ல்	ய	ணா	வி	கா	யூ	ஆ
க	ங்	மு	க	ண்	ய	றை	வா	தை
மே	ம	லை	யி	வ	ந	ரா	ஈ	ந்
ணி	ண	ட	று	ணி	ய்	ன்	நா	ட
ம	க	ட	ல்	ம	ல்	லை	ரா	கு

விடைகள்:

- 1.கட்டுவிச்சி 2.கதிர் 3.மாலை 4.மணிமேகலை 5.கணமங்கை 6.போர் 7. முயல்
- 8.சீரார் 9.ஓராணை 10.மடல் 11.கயிறு 12.கடல்மல்லை 13.நாராயணா
14. மணிவண்ணா 15.நறையூர் 16.வெள்ளறை 17.கண் 18.விண் 19.வாராய் 20.ஈரா
- 21.திரு 22. மோகூர் 23. ஊர் 24. குடந்தை 25.ஆர் 26. நான் 27.ஆரா 28.மார்வன்
- 29.மலை 30. ஆவா 31.கண்டு 32.கை 33.வகை 34. முலை 35.கண்

சுபமஸ்து

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

10. திருப்பாணரும், திருமங்கை மன்னரும், ஸ்வாமி தேசிகனும் ~ புதிர்

புதிராக்கம் முயற்சி: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்ணிய புரி (புனா)

ஸ்வாமி தேசிகன் திருப்பாணாழ்வார் மற்றும் திருமங்கை ஆழ்வார் இவர்களோடு ஒட்டிய ஸ்தோத்திர, தமிழ்ப் பிரபந்தம் மற்றும் வாழ்க்கை சரிதங்கள் கொண்ட விஷயங்களை கார்த்திகை மாதம் கார்த்திகை மற்றும் ரோகிணி நகூத்திரங்களில் தேடி மகிழ்வோமா? வாருங்கள்...

1. அமலனாதிபிரான் பாசுரங்கள் போல தேசிகன் தந்தருளிய ஸ்தோத்ர க்ரந்தம்

ப

2. திருமங்கை ஆழ்வார் திருமொழி சாதித்தருள பெருமாளிடமிருந்தும், தேசிகன் ஸ்ரீஹயக்ரீவன் ஸ்தோத்ரம் துதிக்க ஸ்ரீகருடன் மூலமும் பெற்றது

ம

3. திருப்பாணர் மற்றும் பாசுர மகிமையை கொண்டாடும் தேசிகனின் அமிருதமான தமிழ்ப் பிரபந்தம்

அ

4. திருமங்கை ஆழ்வார், மற்றும் ஸ்வாமி தேசிகன் வாழ்க்கை சரித்திரத்திலும் பொதுவில் நாம் காணும் நகூத்திரம்

த

5. ஆழ்வார்கள் அவதாரம், ஊர், திங்கள், நாள் இவற்றை தேசிகன் கொண்டாடும் ஒரே தமிழ்ப் பிரபந்தம்

ம்

6. திருமங்கை ஆழ்வாருக்கு இன்னோர் பெயர்

ன்

7. திருப்பாணாழ்வாருக்கென ப்ரத்யேகமாக தேசிகன் தந்தருளிய ஸமஸ்க்ருத விசேஷ படைப்பு

போ

8. திருமங்கை ஆழ்வாரை சித்திரக் கவி என போற்றி வியக்க வைத்த ஒரே பாசுரத் தொகுப்பு

க

9. தேசிகன் ஒரே இரவின் ஜாமத்தில் அரங்கன் திருவடிகளுக்காக புனைந்த வடமொழிக் கவிதை

கா

10. பெரிய திருமொழித் தனியன் நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம் தந்தருளியவர்

தா

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்



ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

திருப்பாணரும், திருமங்கை மன்னரும், ஸ்வாமி தேசிகனும் ~ புதிர்

விடைகள்:

1. பகவத்யானசோபானம்
2. மந்த்ரோபதேசம்
3. அம்ருதாசுவாதினி
4. கார்த்திகை
5. ப்ரபந்தஸாரம்
6. பரகாலன்
7. முநிவாஹனபோகம்
8. திருவெழுக்கூற்றிருக்கை
9. பாதுகாசஹஸ்ரம்
10. கூரத்தாழ்வான்

சுபமஸ்து



11. நாலை எட்டு ஆக்கிய நாலுகவிப் பெருமாள் காயார் கோமடம் சேஷாத்ரிதாஸன்

ஆழ்வார்களின் அர்ச்சாவதார ஈடுபாடு நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. அவ்வாழ்வார்களுள் கடைக்குட்டியாக அவதரித்த ஸ்ரீதிருமங்கையாழ்வாரோ புண்ணியமான நம் பாரததேசம் முழுவதும் எம்பெருமான் அர்ச்சாவதாரமாக எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தலங்கள் பலவற்றுக்கும் எழுந்தருளி அவ்வெம்பெருமான்களைத் தேனினும் இனிய தம்முடைய அருளிச்செயல்களால் மங்களாசாஸனம் செய்து அந்தத் திருத்தலங்களையெல்லாம் திவ்யதேசமாக்கிய பெருமைக்கு உரியவர்.

தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணா சிங்கவேழ்குன்றத்துக்கும், தண்டு காலா ஊன்றி ஊன்றி முன்னே தள்ளி நடக்கவேண்டிய நிலைமை வருவதற்குள் சென்று சேவித்துவிட வேண்டிய திருவதரிக்கும் (இக்காலத்தைப் போன்ற போக்குவரத்து, ஆஹாரம் இத்யாதி வஸதிகள் எதுவுமில்லாத அந்தக் காலத்திலேயே) மிகுந்த பரிசீரமப்பட்டு எழுந்தருளி மங்களாசாஸனம் செய்தருளினார்.

அப்படியிருக்க கால்நடைப் பயணத்திற்கு அநுகூலமானதும், காவிரித்தாயின் அரவணைப்பில் குளிர்ந்திருப்பதுமான சோழதேசத்து திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களைச் சென்று சேவிப்பதென்பது அவருக்கு மிகுந்த உத்ஸாஹத்தை அளிக்கக் கூடியதாயிருந்ததென்பது பக்தியும் காதலும் கூடிய ப்ரவாஹமாக வெளிப்பட்ட அவருடைய பாசுரங்களிலிருந்தே தெள்ளத் தெளிவாகின்றது.

தமக்குப் பஞ்சசம்ஸ்காரம் அநுகர்ஹம் செய்த திருநறையூர் ஸ்ரீவஞ்சளவல்லி ஸமேத ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாளிடமும், திருமந்தார்த்தத்தை உபதேசித்தருளிய திருக்கண்ணபுரம் ஸ்ரீஸௌரிராஜப் பெருமாளிடமும் விசேஷமான பக்தி செலுத்திய திருமங்கையாழ்வார் அப்பெருமாள்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நூறு நூறு பாசுரங்களைப் பாடி மங்களாசாஸனம் செய்து தம்முடைய சிஷ்ய கர்தவ்யத்தைப் பூர்த்தி செய்து மகிழ்ந்துள்ளார்.

அவற்றுள் திருக்கண்ணபுரத்து எம்பெருமான் விஷயமாகப் பாடியருளியுள்ள முதல் திருமொழியாகிய பதிகமே ஆழ்வாருடைய கவித்திறனை நன்கு வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

கவிதையோ, கதையோ, காவ்யமோ, நாடகமோ எதுவாயினும் அதன் பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் குணாதிசயங்களில் முழுமை பெற்று விளங்குவது முக்யமாகும்.

பிடிவாதக் காரர் என்றால் அவர் முழுமையான பிடிவாதக்காரராகவே இருக்க வேண்டும். விட்டுக் கொடுப்பவர் என்றால் அப்பாத்ரம் அக்கதையின் இறுதி வரையிலும் அப்படியே இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக, பேசப்படும் பாத்ரம் ஒவ்வொன்றும் அதனதன் குணாம்சத்தில் பூர்ணத்வம் பெற்றதாக இருந்தால்தான் அக்கதையோ, காவ்யமோ ஸ்வாரஸ்யமாக இருக்கும்.

திருக்கண்ணபுரம் பாசுரங்களின் முதல் பத்தில் நம் திருமங்கையாழ்வார் பாட்டுடைத் தலைவி ஒருத்தியை நம் கண் முன்னே ஒரு ஓவியம் போன்று வரைந்து காட்டுகிறார்.

ஸ்ரீஸௌரிராஜப் பெருமாள் மீது பெருங்காதல் கொண்டிருக்கும் அப்பெண், அப்பெருமானுடைய ஸம்சுலேஷம் தனக்கு உடனடியாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்ற தாபத்தினால் ஏறக்குறைய பித்துப் பிடித்தவள் போல ஆகியிருக்கிறாள்.

ஸ்வாமி ஸ்ரீநம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியில் வருகின்ற பெண்ணொருத்தி திருவரங்கப் பெருமாளிடம் கொண்ட எல்லையில்லாத காதலின் காரணமாக, கங்குலும் பகலும் கண் துயில் அறியாமல், தன் கண்களில் பெருகும் நீரைக் கைகளால் வாரி இறைத்துக் கொண்டும், திடீரென்று “அதோ பாருங்கள், எம்பெருமானுடைய சங்கும் சக்கரமும் தெரிகின்றது!” என்று கைகூப்பித் தொழுது கொண்டு சிறிது நேரம் அப்படியே நிற்பதும், பின்னர் “அடடா, என் பெருமானுடைய கண்கள் தாமரை மலரைப் போல இருக்கின்றனவே!” என்று கூறி அந்தத் தாமரைக் கண்களுக்கு உரிய எம்பெருமானை அடைய முடியாத விசுலேஷத்தை எண்ணித் தனது திருமேனி தளர்ந்து வாட்டமுறுவதுமாக பொழுதைக் கழிக்கிறாள் அல்லவா?

திருமங்கையாழ்வார் காட்டும் பெண் அதற்குச் சற்றும் குறைந்தவளல்ல.

இதோ அந்தப் பெண்ணின் தாயாரே தன்னுடைய பெண்ணின் மனோநிலையை விவரிக்கிறாள் –

“சிலை இலங்கு பொன் ஆழி, திண் படை தண்டு, ஒண் சங்கம் என்கின்றாளால்
மலை இலங்கு தோள் நான்கே மற்று அவனுக்கு ஏற்றே! காண் என்கின்றாளால்
முலை இலங்கு பூம்பயலை முன்பு ஓட, அன்பு ஓடி இருக்கின்றாளால்
கலை இலங்கு மொழியாளர் கண்ணபுரத்து அம்மானைக் கண்டாள் கொலோ?”

என் மகளுடைய போக்கையே என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. “அதோ பாருங்கள் சார்ங்கவில், சக்கரம், கத்தி, கதாயுதம், சங்கு எல்லாம் தெரிகின்றன” என்று திடீரென்று கூவுகின்றாள். அடுத்த நிமிஷம், “அதோ மலைபோல விளங்கும் வலிமை மிக்க அவனுடைய நான்கு தோள்களையும் பாருங்கள்!” என்று கூறுகின்றாள். தன் தலைவனைக் காண முடியாத ஏக்கத்தில் இப்படியெல்லாம் பிதற்றுகின்ற இவளுடைய காதலன் யாராக இருக்க கூடும்? ஒருவேளை நம் திருக்கண்ணபுரத்துப் பெருமானை எனக்குத் தெரியாமல் இவள் போய் பார்த்து விட்டாளோ என்னவோ? அதுதான் என் மகளை இப்படிப் பாடாகப் படுத்துகின்றது.

அடுத்தடுத்த பாசுரங்களும் அந்தத் தலைவியினுடைய பித்துப் பிடித்த நிலைமையை விளக்குகின்றன. பதிகம் முழுவதுமே அப்படித்தான் இருக்கிறது.

“சார்ங்க வில்லை ஏந்தியவனே! ஸுதர்சன சாக்கரத்தை வைத்திருப்பவனே! உனக்கு நிகர் நீயேதான்” என்றும், “திருத்துழாய் மாலையைத் தன் திருமுடியில் அணிந்திருக்கும் அந்த எம்பெருமானுடைய திருச்செவிகளில் அணிந்திருக்கும் மகர குண்டலங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன” என்றும், “அதோ பாருங்கள், எம்பெருமானுடைய திருமார்பில் அணிந்துள்ள திருத்துழை மாலையில் ஒழுகும் தேனை உண்பதற்காக வந்திருக்கும்

வண்டுகள் அவனுடைய திருமேனி மீது உலாவுகின்றன” என்றும், “ஹா, அவனுடைய திருவடிகளும் தாமரையை ஒத்திருக்கின்றன; அவனுடைய திருக்கரங்களும் கமல மலர்களாகவே பூத்திருக்கின்றன. பொற்கிரீடம் அணிந்த அவனுடைய திருமுடியோ எனது நெஞ்சை விட்டு அகலாதிருக்கின்றது. அவனுடைய திருமேனியோ ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மித்தாயாரின் அரவணைப்பிலே இன்புற்றிருக்கின்றது” என்றெல்லாம் பிதற்றுகின்ற என் மகள் நிச்சயம் அந்தத் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்ரீசௌரிராஜப் பெருமாளைச் சேவித்து விட்டு வந்திருக்க வேண்டும் .

மகள் புலம்புகிறாளோ இல்லையோ, அவளைப் பெற்ற தாயாரின் புலம்பல் அதிகமாகவே இருக்கின்றது.

காலாகாலத்தில் ஒரு மாப்பிள்ளையைப் பார்த்து மணமுடித்து அனுப்ப வேண்டிய இந்தப் பெண் “ஸௌரிராஜா, ஸௌரிராஜா!” என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல், ஆனால் அவனைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருந்தால் ஒரு தாயின் மனசு என்ன பாடுபடும்?

இதோ அடுத்த பாசுரத்தில் அந்த மகளுக்குப் பிடித்திருப்பது காதல் அல்ல, பித்து என்பது நிரூபணமாகின்றது.

உண்மையில் அந்தப் பித்து என்பது நம் திருமங்கைமன்னனுக்கு எம்பெருமான் மேல் உண்டானது என்பதுதானே உண்மை? பாருங்கள் அந்தப் பித்து நம் ஆழ்வாரை அந்தப் பெண்ணின் வழியாக எப்படியெல்லாம் பேச வைக்கின்றது -

“பேர் ஆயிரம் உடைய பேராளன் பேராளன் என்கின்றாளால்

ஏர் ஆர் கன மகர குண்டலத்தன், எண்தோளன் என்கின்றாளால்

நீர் ஆர் மழை முகிலே, நீள் வரையே ஒக்குமால் என்கின்றாளால்

கார் ஆர் வயல் மருவும் கண்ணபுரத்து அம்மானைக் கண்டாள் கொலோ?”

“நான் காதலிக்கும் அந்த அழகிய மணவாளனுக்கு ஆயிரம் திருப்பெயர்கள் உண்டு. அவனுக்கென்று ஒரு தனிப்புக்ஷம் உண்டு. ப்ரக்யாதி உண்டு. அவனுடைய திருச்செவிகளிலோ அழகிய மகரகுண்டலங்கள் தகதகவென்று மின்னுகின்றன...”

இத்துடன் விட்டால் பரவாயில்லையே. முதல் பாசுரத்தில் தான் சொன்னதை இங்கே அப்படியே மாற்றி அல்லவா கூறுகின்றாள் அந்தப் பெண் -

“மலை இலங்கு தோள் நான்கே, மற்று அவர்க்கு”

“நான் காதலிக்கும் பெருமானுக்கு மலை போன்று பரந்த தோள்கள் நான்கு இருக்கின்றன”.

இங்கே என்ன சொல்லுகிறாள் என்றால் -

“ஏர் ஆர் கன மகர குண்டலத்தன் எண்தோளன் என்கின்றாளால்...”

பற்று, பாசம், காதல் இவையெல்லாம் அதிகரித்ததால் அப்பெண்ணுக்கும் நம் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்ரீஸௌரிராஜப் பெருமாளின்மேல் விளைந்த பித்தும் இரண்டு மடங்காக அதிகரித்துவிட்டது.

அதற்கு ஏற்ப அந்தப் பெருமானுடைய தோள்களின் எண்ணிக்கையும் இரண்டு மடங்காகி விட்டது.

ஆம்...நான்கு தோளுடைய நம் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்ரீஸௌரிராஜப் பெருமால் இப்பொழுது அந்தப் பெண்ணின் கண்களுக்கு... இல்லையில்லை... சாக்ஷாத் நம் திருமங்கையாழ்வாருடைய திருக்கண்களுக்கு எட்டுதோளுடைய பெருமாளாகக் காட்சி தருகின்றார்.

ஆங்கிலத்தில் Directorial Touch எனப்படும் சூசகமாகக் காட்சிப் படுத்தி விளக்கும் திறமை நம் திருமங்கையாழ்வாரிடம் அதிகமாகவே இருந்திருக்கிறது.

எனவேதான், நாலுகவிப் பெருமாளாகிய நம் திருமங்கையாழ்வார் மருவ இனிய மைந்தனாகிய, பழகப் பழக இன்னும் அதிகமாக இனிக்கின்றவனாகிய அப்பெருமாளிடம் தமக்குப் பெருகும் காதலின் அளவை நான்கு தோள், எட்டு தோள் கணக்கீட்டைக் காட்டி நமக்குப் புரியவைக்கின்றார் என்று கூறி அடியேன் இவ்யாஸத்தைத் தலைக்கட்டுகின்றேன்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பெரியோர்கள் இதிலுள்ள குற்றம் குறைகளைக் கணிசியாமல் ஸ்வீகரித்தருளும்படி அடியேன் ஸவிநயம் ப்ரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

“ஸ்ரீகுமுதவல்லிநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீதிருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

மின்னஞ்சல் முகவரி : sriduraiwriter@gmail.com



12. வார்த்தைப்புதிர்:- (கோதைலக்ஷ்மி ஸ்ரீநிவாஸன், ஓசூர்)

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருமங்கையாழ்வாரின் திருநாமங்களை கட்டத்தில் கண்டறிக. திருநாமங்கள் இடவலமாகவோ, வல இடமாகவே, மேலிருந்து கீழாகவோ, கீழிருந்து மேலாகவோ அல்லது குறுக்காகவே உள்ளது. அவற்றை கண்டறிந்து வட்டமிட்டு, ஆழ்வாரின் திருநாமங்களை உச்சரித்து மகிழ்வோம்.

ஆழ்வாரின் திருநாமங்கள்:-

1. திருமாமகள் அருள்மாரி, 2. திண்திறல்தோள்கலியன், 3. காய்சின வேல்கலிகன்றி, 4. நெடுவேல் வலவன், 5. காமருசீர்க்கலிகன்றி, 6. காரார்புயற்கை கலிகன்றி, 7. வயலாலிவளநாடன், 8. கொண்டசீர்த்தொண்டன், 9. கற்றநூல்கலிகன்றி, 10. மங்கையர்வாள் கலிகன்றி, 11. கலங்கலில்லாப் புகழான், 12. கலையார்பனுவல் வல்லான், 13. அரட்ட முக்கி, 14. அடையார்சீயம், 15. கொற்றவேல்பரகாலன், 16. மானவேல்கலியன், 17. மங்கைவேந்தன், 18. பரகாலன், 19. ஆடல்மாவலவன். 20. கலியன்.

தி	ண்	தி	ற	ல்	தோ	ள்	க	லி	ய	ன்	ஐ	ப	ன்	கா
அ	ரு	த	கா	ய்	சி	ன	வே	ல்	க	லி	க	ன்	றி	ம
ன்	ரு	மா	ன்	நெ	டு	வே	ல்	வ	ல	வ	ன்	உ	ன்	ரு
லா	பூ	ன	ம	ங்	கை	வே	ந்	த	ன்	ழா	ஹி	ன்	க	சீ
ல்	ன்	வே	ழ	க	ட	ள்	தி	ற	க	ர	ல	வ	லி	ர்
வ	வ	ல்	ப	சி	ள்	ட்	ட	பு	ரா	கா	கி	ய	க	க்
ல்	ல	க	ர	கா	ளே	அ	ப்	ளி	ர	ய	க்	லா	கை	க
வ	வ	லி	கா	ஹ	வ	லா	ரு	ப	வை	ம	மு	லி	ற்	லி
னு	மா	ய	ல	ஊ	ல்	ள்	ல்	ள்	ரு	ண	ட	வ	ய	க
ப	ல்	ன்	ன்	லி	ஓ	வே	ல	ன்	மா	ஸ	ட்	ள	பு	ன்
ர்	ட	வ	க	தா	ற	ஞ	ங்	மா	டு	ரி	ர	நா	ர்	றி
யா	ஆ	ங்	ஏ	ற்	ம்	ய	சீ	ர்	யா	டை	அ	ட	ரா	ர்
லை	யா	ஞ	கொ	ண்	ட	சீ	ர்	த்	தொ	ண்	ட	ன்	கா	ண
க	ற்	ற	நூ	ல்	க	லி	க	ன்	றி	பு	க	லி	ய	ன்
ம	ங்	கை	ய	ர்	வா	ள்	க	லி	க	ன்	றி	ஸ	அ	ஏ



ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

13. பாணன்புகழ் பாடுவோமே!

கவிதை முயற்சி: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்ணியபுரி (பூனா)

உறந்தைகார்த்தி உத்தமன்;

பிறந்தஉரோகிணி மருவினன்;

சிறந்தபாண் பெருமா னவன்;

நிறைபுகழே பாடுவோம்!

காட்டஅரங்கன்பாத மாதையுந்தி,

தேட்டமுதர,மார்வு கண்டம்வாயொடு,

வாட்டமில்கண், மேனிகண்டு

பாட்டில்தந்த பாணன்வாழியே!

அமலனாதிபிரான் பாட்டிலே

கமலந்தாங்கு திருக்கேள்வனை

மனமதாலே கண்டான்பின்,

மாதவன்தாள் சேர்ந்தனனே!

பத்துப்பாட்டில் பக்திதந்த

பற்றும்வகை பாணன்கண்ட;

பத்தும்பரம அடிமுதல்முடியீறு

பற்றிபருகிக் கொண்டானே!

கண்ணனன்றி காணாவேறே,

மன்னன்பேரில் கடியகாதல்,

கொண்டவனாம் பாணன்பாட்டை,

உண்டபின்னே உரைத்தேனே!

இருசீராமிப் பாடல்வகைக்கு

வருஞ்சீராய் வாரம்வேண்டி

தொழும்நேரத் தூயோனடிக்கு

விழுந்தேன்யான் விளக்கம்பெறவே!

தூசிகளெலாம் நீங்கவென்னை
காசினியில்நீ வாழ்கவென்றே,
மாசுஇதனில் வாராதென்றும்
ஆசிமகிழ்ந்து வழங்கிட்டானே!

ஆழ்வாரைப் பாடுமுன்னே
வாழ்வாங்கு கவியாய்நிற்கச்
சூழ்வாராம் ஆசார்யசுருதியும்
தாழ்வாராது நிலைகாட்டுமே!

பாணன்தன் பாட்டையிங்கே,
பாணன்அவன் வார்த்தையேந்தி,
யானும்தான் கூறவந்தேன்,
வேணும்தான் ஆசிந் தே!

அமலனாதி தத்துவம்;
விமலன்மீதில் விசித்திரம்;
நிமலன்புகழ் நித்தியம்
கமலமேபாத சத்தியம்!

உவந்தேன் என்உள்ளத்தே,
நிவந்தநீள்நல் முடியனாம்,
கவர்ந்தவன், காசுத்தனென்
அரங்கனாடை யதேசிந்தனையே!

மந்திபாயும் வேங்கடம்
சந்திசெய்யம் அரங்கம்மதி
அந்தியம்போல் நிறத்தானின்
உந்திமேலுள் ளதெனின்னுயிரே!

சதுரமா மதிளிலங்கை,
உதிராய்ப் பொடிசெய்தான்;
மதுரமாம் மணிமாவயிறு

உதரபந்தமென் நெஞ்சுளானதே!

பாரமாய பழவினையாவும்
வாரமாக்கி வைத்தானவன்,
கோரமாதவ மும்தாராதிரு
வாரமார்பதே ஆட்கொண்டதே!

துண்டபிறையன் துயர்தீர்த்தான்,
வண்டுவாழ் பொழிலரங்கத்தான்,
அண்டரண்ட பகிரண்டமும்,
உண்டகண்டன் உயக்கொண்டனனே!

கையினார் சங்காழியார்,
மெய்யினார், துளபஞ்சுடிமுடி
ஐயனார், அவரதுசெய்ய
வாயதுவேஎன் சிந்தையானதே!

பரியனாகி அவுணன்கீண்ட,
அரியாதி பிரான்முகத்து
கரியவாகி செவ்வரிக்கண்ணே
பெரிதாயெனைப் பேதைமைசெய்ததே!

ஆலமரத்திலை பாலகனாகி
ஞாலமுண்ட அரங்கன்தன்
கோலமாமணி ஆரம்தாமஎழிலொடு
நீலமேனியும் நிறைகொண்டதே!

கொண்டல்வண்ணன் கோகுலவெணைய்
உண்டவாயன் உள்ளம்கவரும்
அண்டர்கோன் அரங்கனைக்கண்
கண்டுகாணாதே வேறொன்றையே!

பாடினானிதை பாடல்பத்தினாலே
தேடினானத் தேசுயுயரரங்கனை;

கூடினான்ப் பாணன்மாலையே,
 சூட்டினேன் யான்ஏதறியேனே!
 வான்புகழும் வளர்பொன்னித்
 தேன்சோலைத் தென்னரங்கன்
 பாவாண்டான் அத்தமிழ்பருகி,
 பாணன்புகழ் பாடிடுவோமே!

சுபம்

